

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1999

Número 144

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 2 de març del 1999, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Jurament o promesa del diputat Hble. Sr. José Ramón Orta i Rotger. 6262

I.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 891/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a descompte transport marítim interinsular. 6262

2) RGE núm. 898/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cost del Dia de Balears de l'any 1999. 6264

- 3) RGE núm. 986/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a registre d'infectats per VIH. 6265
- 4) RGE núm. 1008/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inclusió d'activitats d'Ibatur a la pàgina "web". 6266
- 5) RGE núm. 977/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a recepció dels registres de seropositius. 6267
- 6) RGE núm. 998/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a criteris registre de seropositius. 6268
- 7) RGE núm. 1013/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tractament als animals morts. 6270
- 8) RGE núm. 1011/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de televisió interactiva. 6271
- 9) RGE núm. 1012/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvenció a Telefònica per al conveni signat el 8 de febrer. 6272
- 10) RGE núm. 978/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a funcionament del registre de seropositius. (Retirada) 6273
- 11) RGE núm. 999/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a data de creació del registre de seropositius. 6274
- 12) RGE núm. 908/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de les enquestes contestades per professors de centres concertats. (Ajornada) 6274
- 13) RGE núm. 909/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de les enquestes contestades per pares i mares de centres públics. (Ajornada) 6274
- II.- DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT presentades al Projecte de llei RGE núm. 440/98, de les Directrius d'Ordenació Territorial de les Illes Balears, RGE nùms. 971/99, 972/99, 973/99 i 975/99, dels grups parlamentaris d'Esquerra Unida de les Illes Balears, Mixt, Socialista i PSM-Entesa Nacionalista, respectivament.** 6274

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Jurament o promesa del diputat Hble. Sr. José Ramón Orta i Rotger.

Abans de començar i d'acord amb l'establert a l'article 7 del Reglament de la cambra procedeix que el nou diputat presti la promesa o jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Hble. Sr., jurau o prometeu, per la vostra consciència i pel vostre honor, de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears amb lleialtat al rei de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

EL SR. ORTA I ROTGER:

Sí, ho jur.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, pot prendre posició en el seu escó.

(Aplaudiments)

Continuam amb aquest plenari.

I.1) Pregunta RGE núm. 891/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a descompte transport marítim interinsular.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a pregunta, la primera de les quals és la relativa a descompte en el transport marítim interinsular, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOIOL:

Moltes gràcies, Sr. President.

Aquesta pregunta s'interessa per la no aplicació d'un dels articles del Règim especial de Balears que fa referència al descompte en transport marítim de passatgers entre les Illes Balears.

Des que va ser formulada la pregunta, han sortit coses a la premsa que a mi m'han deixat, particularment, al·lucinat, i que esper que el Sr. Rami, en nom del Govern desmenteixi davant el Parlament. Es diu que no es pot aplicar aquest article del Règim especial de Balears perquè hi ha un conveni amb Transmediterrània que l'impedeix, és a dir, que les lleis no s'apliquen perquè hi ha convenis amb Transmediterrània, una jerarquia normativa realment singular la que hi ha a la comunitat. Es parla de cinc anys per esperar que això s'apliqui. Diu el Sr. Conseller que això no li sembla gaire important. Jo li agrairia, de veritat, que contestàs la pregunta i que, de pas, aprofitàs per desmentir aquestes informacions de premsa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que vostè no ha llegit mai la Llei de règim especial i, com que vostè no l'ha llegida, vostè es nodreix del que diuen els diaris, li compensaré la seva manca.

El 29 de juliol de l'any 98 el rei d'Espanya va sancionar aquí, a Palma de Mallorca, la Llei de Règim especial, la Llei 30/98, l'article 4 de la qual, que la pot trobar si consulta qualsevol butlletí oficial de l'Estat, qualsevol impressió, són tots iguals, diu: "Als ciutadans espanyols i als dels altres estats de la Unió Europea residents a les Illes Balears, se'ls aplicarà la reducció en les tarifes dels serveis de transport marítim i aeri per als trajectes interinsulars en l'arxipèlag balear, que serà l'aplicable, amb caràcter general, als arxipèlags de l'Estat espanyol". Aquesta disposició va entrar en vigor, segons la disposició final primera, el dia següent al de la seva publicació, és a dir, dia 1 d'agost del 98, per tant, no hi ha cap demora en l'aplicació d'aquesta llei, i aquesta llei suposa que, a partir de l'1 d'agost, a partir de l'1 d'agost, o sigui en aquell moment i a partir d'aquell moment, que les Illes Balears i les Illes Canàries tenen exactament el mateix tractament quant a ajudes per part de l'Estat en el transport aeri i marítim i, per tant, qualsevol modificació qui hi pugui haver en qualsevol dels dos arxipèlags seria automàticament aplicada a l'altre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOIOL:

Sr. Conseller, vostè em dóna una explicació de caràcter tècnic, que jo i agraeisc, perquè sempre es poden aprendre coses per part d'aquest diputat i supòs que per part de tothom, però vostè no em contesta precisament sobre les qüestions de fons polític que jo li he plantejat.

És a dir, es diu que això està pendent d'un conveni amb Transmediterrània; es diu que això pot torbar-se cinc anys sense aplicació; es diu que vostè ha dit que això no li sembla gaire important, i es guarda molt molt de desmentir tot això, i això té un alt contingut polític més enllà d'aquesta normativa que vostè ha tengut l'amabilitat de repetir-nos, la qual, per altra banda, supòs que els 59 diputats coneixem perfectament.

En qualsevol cas, hi ha una cosa amb què vostè pot intentar suplir les meves mancances, però n'hi ha una que jo no li puc suplir, a vostè, que és una mica de dignitat política, dignitat política. Vostès no poden vendre un Règim especial de Balears amb l'aparell a tots els diaris i amb tota una campanya publicitària immensa dient "hem obtingut el 33% de descomptes, etc.", i després sortir aquí a explicar-nos que bé, que ja ho veurem, ja veurem qualque dia d'aquests si cau qualque cosa.

Jo li demanaria si faran també l'aparell a tots els diaris per explicar que d'aquell 33%, de moment, res.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol tornar a fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Jo crec que li he explicat clarament quina és la situació, la situació de la Llei de Règim especial és que les Illes Balears tenen exactament el mateix règim d'ajudes que fins l'any 98, fins l'agost del 98, tenien les Illes Canàries i que a partir d'1 d'agost del 98 tenim les Illes Balears i les Illes Canàries. Per tant, quant a règim de transport interinsular, estam exactament igual les Illes Canàries i les Balears, cosa que és una notable millora sobre la situació anterior, i a la vegada aquest règim s'ha separat a partir d'un decret que es va publicar fa uns mesos, a principis d'aquest hivern, pel qual el transport aeri, donat que hi havia una disposició a la llei d'acompanyament per a l'any 98 que permetia la determinació d'obligacions de servei públic, aquestes obligacions de servei públic es van instrumentar a través d'un augment dels descomptes en el transport aeri interinsular per als residents a les Illes Balears.

En el cas del transport marítim, les obligacions de servei públic s'han determinat d'una altra forma, es varen determinar fa tres anys per l'anterior Govern central i es varen determinar donant una subvenció a Transmediterrània, per tant, la instrumentació d'aquesta obligació de servei públic s'ha fet de forma diferent, una la va fer un Govern, l'altra la fet un altre Govern. El Govern actual ha pres unes mesures que beneficien més els residents, quant que l'obligació de servei públic l'ha determinat en incrementar els descomptes als residents. El Govern anterior, el Govern socialista, que va regular les obligacions de servei públic per al transport marítim, el va determinar donant més subvencions a una empresa pública. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, no estam... Aprofitant que vostè ha acabat, record que som en el torn de preguntes i que, atès l'ordre del dia, a aquesta presidència, no li queda més remei que ser estricta amb el temps.

I.2) Pregunta RGE núm. 898/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cost del Dia de Balears de l'any 1999.

Segona pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, relativa a cost del Dia de Balears de l'any 1999. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, hace un par de plenos pregunté a la Sra. Consellera de Presidencia, o de propaganda, que, a fin de cuentas, en este caso es lo mismo, cuántos millones de pesetas se habían gastado o se pensaban gastar en la Diada del año 99.

Aprovechando un error mecanográfico, hizo todo lo posible para no contestar y me dio una serie de cifras falsas sobre lo que costó el año pasado, pero en fin, vamos a la de este año de una manera clara, rotunda, inequívoca, tiene usted aquí la pregunta formulada: ¿Cuánto dinero se han gastado con esta Diada? Le digo dos partida que ya son prácticamente conocidas por todos, son los 92 millones de un determinado contrato y los 31 de Els Comediants, eso suma unos 120 millones de pesetas, he oído normalmente que ustedes dicen que costó 120 millones de pesetas, a mi me parece que fueron muchos más, le doy la oportunidad ahora de que diga ya, de uan vez por todas, la verdad en este asunto. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, d'error mecanogràfic, de cap manera, vostè no va formular la pregunta bé perquè estava des, bé com que acostuma a fer preguntes les respostes a les quals no li interessin, no sap moltes vegades ni què demana, per tant, d'error mecanogràfic, de cap manera.

El cost de la Diada serà de prop de 140 milions de pessetes, encara en queden actes, dues parts de la celebració, per la qual cosa no hi ha la liquidació definitiva, però sí que la propera setmana, quan hauran passat tots els actes, hi haurà les liquidacions i es podrà saber d'una manera exacta i precisa, i li podré donar aquesta informació. En qualsevol cas, sí que li diré que per part del Govern creim que és la nostra obligació fer sanitat, educació, infraestructures, cultura oci a la nostra societat, i crec que aquest Dia és una bona mostra del que ha estat cultura, del que ha estat una activitat constructiva, enriquidora i participativa per al poble de les Illes Balears. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego vemos que las cifras se han modificado ligeramente, son los 120 millones que decía el portavoz del Gobierno, ahora ya son 140, les puedo asegurar que sobrepasarán los 200. Le daré algunas cifras y ya me las irán confirmando a poco a poco, porque seguiremos preguntando hasta que nos digan por completo la verdad, porque, aparte de esos 123 millones por todos conocidos, hay otros 25 millones para la realización de un poblado corsario, 10 millones más que se gastaron en la preparación de las carreras de caballos y 36.500.000 pesetas que han costado las tribunas, a razón de 2.000 pesetas por asiento, 10.000 asientos, 20 millones de pesetas, y cada 300 plazas por contenedor, 500.000 pesetas, hacen 16.500.000, en total, 36.500.000 las tribunas.

Si sumamos, tenemos que, a los 123 iniciales hay 71 millones más de ese poblado, de esa preparación de los caballos, de esas tribunas, etc., ya llevamos 194. Nos falta la publicidad, la publicidad es uno de los grandes secretos de este Gobierno, no nos lo dirán, ni que se lo preguntemos por activa ni por pasiva, ni por perifrástica, no nos lo dirán, más la publicidad, más una serie de premios y otros complementos cortos, que sí que habrá que esperar una liquidación, sin duda sobrepasa los 200 millones de pesetas, es decir, se han gastado ustedes prácticamente un hospital en celebrar el "Día de san Matas, candidato". Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, vostè és una persona que demostra quan..., pràcticament no importa que li contesti, perquè la millor defensa que té aquesta consellera és que vostè parli, que li donin un micròfon i que parli, comparar un hospital amb una festa, fer aquesta comparació absurda i burda demostra la seva sensibilitat, sobretot en temes socials i en temes sanitaris, cosa ja evident, però aquesta és la meua millor defensa, deixar-lo parlar. A vostè, no li interessa la resposta, jo l'hi he donat la resposta, a això, m'he ofert a donar-li les liquidacions definitives, no han acabat els actes de la Diada, però veig que no li importa, així que continuï fent preguntes, vostè mateix se les contesti, i aquesta consellera pràcticament no importarà que intervengui perquè fent ús del seu tarannà, que es fa la pregunta i la resposta, *como aquel que pasa*, també diu i d'algun manera insulta, fa comparacions grotesques, aquesta consellera no té res més a dir. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 986/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a registre d'infectats per VIH.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Maria Àngels Leciñena sobre posar en marxa registre de seropositius a les Illes Balears. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Desde hace un año aproximadamente y en diversas intervenciones, y ante la necesidad de disponer de un registro de seropositivos, planteada por parte del Grupo Parlamentario Socialista y de otros grupos de la oposición, el conseller de Sanidad, el Sr. Fiol, ha manifestado que estaba pensando en crear dicho registro, aun que todavía no tenía claro con qué criterios hacerlo.

Por tanto, después de todo este tiempo de reflexión, creemos que es momento de formular la siguiente pregunta: ¿Cuándo se cree que se pondrá en marcha el registro de seropositivos, es decir, infectados por el VIH, en las Islas Baleares y qué criterios regirán para su elaboración? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Sr. President. La previsió de la posada en marxa d'aquest registre de seropositius a les Illes Balears s'estima entre meitat i finals de l'any 1999. En aquest moment s'està treballant en el disseny de registre, referent al suport informàtic i d'altres qüestions, per tant, entre meitat d'any final es posarà en marxa aquest registre.

Els objectius obeeixen a dos plantejaments, molt breument. El primer plantejament, el fet ja demostrat, que l'acció dels antiretrovirals ha fet que es produeixi una simptomatologia d'aquests malalts, per tant, que es faci necessari que existeixi el registre d'infectats per VIH, i els criteris per a la creació són l'objectiu de vigilància de l'epidèmia de VIH com a complement de registre de la sida, la recollida d'informació de bona qualitat i compatible amb l'objectiu real de l'epidèmia, el suport normatiu, inclòs el diagnòstic de noves infeccions del VIH com a entitat de declaració obligatòria, la inclusió del diagnòstic de nous per infecció de VIH, sense objectius, en aquest registre d'intervenció, a nivell individual, i inclusió de variables d'identificació de l'individu, sexe, categoria, transmissió, i d'evolució, i al final, transmissió a nivell central, és a dir, al Centre Nacional d'Epidemiologia, de registres, incloent-hi part de les variables amb identificació mitjançant clau numèrica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol tornar a fer ús de la paraula? Te vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Ni qué decir tiene la importancia de este registro, no solamente por el coste humano y social, sino también por el coste económico, y más en un período pretransferencial en materia de sanidad en que estamos en estos momentos. Por tanto, urge presentarlo, pero nos extraña que no esté recogido en el plan que estamos debatiendo en estos momentos sobre prevención y control del sida. Esto por un lado.

Por otro lado, quizá mi pregunta no estaba bien formulada, preguntábamos más que por los criterios de inclusión, por el criterio de elaboración, es decir, nos referíamos más a que si el registro ha de ser nominal o si se va a hacer un registro codificado, y esto lo hacemos porque nos preocupa la contestación de la doctora González, que, según tenemos, entendido, es la doctora del Plan de prevención y control del sida, que, como digo, estamos debatiendo, cuando en el diario de la Comisión de Asuntos Sociales de 24 de febrero del 98 ella se refería, en cuanto a la forma de registro, a que si no tenemos nominales, puede haber duplicidad y entonces haber unos resultados falsos.

Entonces, a nosotros nos preocupa que el registro sea nominal, porque es un atentado contra la intimidad de las personas. Creemos que el registro ha de ser codificado porque es la única manera de garantizar la confidencialidad sobre la identidad de un persona, el anonimato, en resumidas cuentas, en todas las etapas de diagnóstico de la asistencia.

No creemos que la dificultad para hacer esta codificación entrañe más dificultades que otras materias sanitarias que desde hace tiempo se están haciendo. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Amb la dificultat que implica contestar aquesta qüestió dins la resposta a una altra pregunta, li voldria dir que en absolut el fet que sigui un registre nominal a nivell de conselleria implica que es vulneri la intimitat de les persones. Tots els registres de malalties de declaració obligatòria són nominals, els malalts de sida són nominals, els malalts d tuberculosi són nominals, els malalts de sífilis són nominals, el que passa és que, naturalment, aquesta informació ha de ser degudament custodiada, ha de ser inclosa a un únic ordinador la clau del qual només coneix una persona i la cap del servei d'aquest departament, que aquesta clau es varia habitualment i que, a més, la informació dels centres proveïdors arriba a un nivell de confidencialitat molt alt, dins sobres tancats, dirigits expressament a la persona que duu aquest registre, adverteix de la confidencialitat d'aquella documentació, i que, a més, una vegada queda registrat dins aquest ordinador, ja surt al Centre Nacional codificat, i per què és això així? Perquè, en primer terme, es necessita, com ha dit molt bé la doctora González, i jo crec que encertadament, conèixer una relació nominal de les persones infectades per VIH, amb quina finalitat?, amb la finalitat de tenir una informació equivocada. Hi ha molta gent que es fa diverses analítiques, analítiques de control a un lloc distint al d'allà on li han detectat la infecció, hi ha gent que es fa vàries analítiques per confirmar que té o no té la infecció per VIH. Ens podríem trobar, amb molta facilitat, amb unes dades insuficients.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li pregaria que...

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Estic intentat, Sr. President, aclarir la complexitat de la pregunta que es plantejava, i som conscient que, evidentment, sobrepassa el tràmit d'una pregunta parlamentària.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1008/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inclusió d'activitats d'Ibatur a la pàgina web.

Passam a la següent pregunta, la 1008/99, relativa a inclusió d'activitats d'Ibatur a la pàgina web, que formula l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller que supongo que me contestarà, dentro de las nuevas tecnologías de la información, sabemos que las redes, en este caso la página web del Govern de la comunidad autónoma es si puede ser consultada, y en este caso le habla una persona que la ha consultado últimamente en un apartado nuevo, con unos flashes, del Instituto Balear de Turismo, donde habla del área de cultura. En el área de cultura, me he permitido la licencia de imprimir todas las páginas que aparecen en el área de cultura, son siete páginas, las tengo aquí para su conocimiento, y nos parece que hay carencias flagrantes en la programación de febrero y marzo que aparecen en esta página web de cultura, entonces, me gustaría saber, si me lo puede explicar, qué servicios tiene establecidos el Instituto Balear de Turismo para la inclusión de actividades de las Islas Baleares en esta página web, especialmente cuando es nueva, relativa a cultura. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. té la paraula per contestar el conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Tejero, está usted un poco desinformado de lo siguiente, lo que se pone en la página web en materia cultural o de actividades culturales, para ser más precisos, porque no pretende, lógicamente, el Ibatur, informar de temas de cultura, sino de actividades culturales que sí que pueden interesar a nuestros visitantes y, lógicamente, de paso, a nuestros residentes.

El planteamiento ha sido el de elaborar unos folletos que se publicarán cada fin de mes dando cuenta de todas las actividades culturales que se van a realizar el mes siguiente. Ese planteamiento se hizo este año como gran novedad y se comenzó presentado el folleto de febrero y marzo en la feria Fitur, la Feria de Turismo Internacional, de Madrid, y se hizo explicando entonces convenientemente, a diestro y siniestro y a todo el que quisiera enterarse, que se hacía por primera vez que faltarían cosas, que se hacía exclusivamente para Mallorca y que la idea era, en adelante, concretamente, a finales de marzo, ya presentar otro folleto para el mes de abril más completo, mejor dotado y, a poder ser, también con información de las islas menores.

Lógicamente, dentro de la página *web* que se abrió simultáneamente en Internet, se incluyeron, entre otras informaciones, esa información que ya teníamos para los meses de febrero y marzo; es lógico que tenga carencias por todo esto que explico, y es lógico también, si efectivamente trabajamos, como tenemos previsto, que en el próximo mes de marzo, en este mes, mejor dicho, a finales de este mes, ya podamos dar una información más completa para abril. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, yo no fui a Fitur porque no es mi obligación ir a Fitur, pero probablemente cualquier internauta..., no creo que todos los internautas que tienen acceso a Internet, a la página *web*, que es mucha gente, hayan ido a Fitur ni hayan visto los folletos que usted ha editado con todo lujo de detalles, a diestra y siniestra, como usted dice, pero lo que sí que le puedo decir es que en las siete páginas de página *web* hay apartados de música, pintura, fotografía, teatro, conferencias y ballet, es decir, hay un arco bastante amplio de las actividades que se supone que se hacen en la comunidad autónoma y que se supone que se pagan desde y con dinero de la comunidad autónoma; si no es así, me lo rectifique.

Yo le voy a recordar sólo, no sé si le resultará importante o no, que, en concreto, en Menorca, en febrero, ha habido una exposición: *Goya, caprichos, desastres, tauromaquia y disparates*, que, a parecer, no debe ser importante para ser incluida en la página *web*, ha actuado el fin de semana pasado, que aun era febrero, un grupo, La vieja trova santiagueña, que es un grupo, que es su segunda actuación que hace a nivel de toda España, se supone que también tiene un nivel importante. En Ibiza, por ponerle un ejemplo, la biblioteca de Ibiza, según datos que tengo, extraídos del periódico, la biblioteca plantea una exposición de obras conmemorando el aniversario de García Lorca, que supongo que no debe de ser muy importante para incluirlo en la página *web*, yo diría que sí, habla de que la *Plaça de l'Arc* es una manifestación artesanal importante en Ibiza, se va a inaugurar, e incluso en Mallorca, se lo diré porque es un área bastante conocida, el día 20 de marzo actuó un señor llamado van Morrison, del cual se solicitan entradas de todo el mundo y cualquier persona que consulte la página *web* de actos culturales en todos los ámbitos..., no aparecen personas tan importantes como García Lorca o Goya (...).

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant . Sr. Tejero, (...).

EL SR. TEJERO I ISLA:

He terminado, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol tancar la qüestió, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Sí, Sr. Presidente, para insistirle al Sr. Tejero que navegue un poco menos y escuche un poco más. Le estoy diciendo que esa información procede de un folleto que se ha hecho exclusivamente para Mallorca y por razón de que empezábamos a hacerlo.

En vez de felicitarnos porque por primera vez se hace una cosa así, que no se había hecho por ninguna otra institución hasta el momento, me saca usted en cuenta lo que no hemos puesto de Menorca y de Ibiza. Efectivamente, lo pondremos en su momento, porque la iniciativa se completará, como tantas otras.

Sr. Tejero, lo importante de cualquier internauta es tener un poco de sentido común, pero mucho más importante de un diputado que representa aquí a una población y a unos votantes es que se supone que ese sentido común lo debe de aplicar. Desgraciadamente, no es su caso. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 977/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a recepció dels registres de seropositius.

Passam a la següent pregunta, la 977/99, relativa a recepció dels registres de seropositius, que formula l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Avui coincidim diferents diputades a demanar preguntes o informació relacionades amb la sida. És ver, així com ho ha comentat la diputada del PSIB-PSOE, que el Pla de prevenció de la sida no planteja en cap moment la creació d'aquest registre nominal o codificat, per tant, és per això que coincidim en diferents preguntes en aquest sentit, ni com es farà.

Aquest debat hi és, es dona i es donarà a diferents govern autònoms en aquest sentit, en la necessitat de creació de registre nominal o codificat de seropositiu de VIH. Per tant, m'agradaria que em contestàs aquesta pregunta que fem, que és complementària a la que ha fet una altra diputada: Qui rebrà el registre de seropositius a les Balears?, de quina manera es remetrà al Ministeri de Sanitat?, o sigui, com s'organitzarà aquest servei si a final del 99, com vostè ha dit, Sr. Conseller, ha d'estar en funcionament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar, té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, el registre de VIH funcionarà d'una forma similar a com funciona el registre de sida i d'altres malalties de declaració obligatòria, és a dir, arriben a través de els fonts d'informació, siguin hospitals, siguin laboratoris, siguin consultes de metges particulars, d'una forma pautada i reglamentada, que és amb uns protocols de notificació on constaran les dades nominals, van dirigides a una única persona, que és un metge epidemiòleg, que te l'obligació legal de no revelar la informació que rep per qüestió del càrrec i de la feina, és una extensió de l'obligació de confidencialitat metge-malalt. Per tant, el sistema serà aquest, la forma com arriba és mitjançant aquests protocols documentats com a informació confidencial a través de missatgeria, com arriben totes les declaracions obligatòries. Immediatament aquesta informació s'introdueix en un ordinador que té una clau que només coneix aquesta persona i el cap de servei, que també és metge i que també està vinculada a aquesta obligació, i el suport documental, és a dir, el paper, es guarda el temps que sigui més o menys necessari dins una caixa forta, de la qual existeix una única clau, que està en poder d'aquest epidemiòleg, el lloc de la qual on pugui estar en un moment determinat coneix la cap del Servei, en aquest cas la doctora González, per poder tenir aquesta informació. Vull insistir molt que aquestes persones estan vinculades expressament a l'obligació de guardar el secret de la informació que coneixen, i no hi ha altre sistema pel qual pugui arribar aquest sistema.

I m'estenc només un poquet mes per complementar l'explicació dient que, una vegada codificada aquesta informació, es transmet al Centre Nacional d'Epidemiologia en suport informàtic i en forma d'arxiu encriptat, i és necessària la utilització d'una paraula clau per desencriptar-lo, o sigui que en el Centre Nacional d'Epidemiologia no es tindrà coneixement nominal dels infectats per VIH. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada? Té la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Sí, Sr. President. Seré molt breu, no s'hi empraran recursos humans o econòmics, o si s'hi empraran, a causa d'aquesta inclusió més que ha de fer aquest senyor, el Sr. Nicolau, epidemiòleg de la conselleria, i la doctora González, si em pot donar resposta a aquesta pregunta que hem ampliat, i esperam que el Grup Popular aprovi demà les propostes de resolució del nostre grup que aniran en aquest sentit de la creació d'aquest registre nominal o codificat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula per tancar la qüestió, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per dir-li que m'imagin que el Grup Parlamentari aprovarà aquesta proposta. El fet que no estigués inclòs en el Pla de sida obeeix que l'avaluació per part de la Comissió Nacional de Salut de la conveniència de crear aquest registre és relativament recent, com vostè sap, i la unanimitat per part de totes les comunitats és relativament recent.

Quant als costos que això generarà, costos en capítol 1, cap, seran aquestes persones que vostè ha citat pel nom les que duran a terme el registre, i naturalment, per ventura, un suport informàtic o qualque material sí que serà necessari, però vaja, d'escassa entitat pressupostària. El registre, en principi, no tindrà uns costos importants, registre com els que mantenim de tantes altres malalties. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 998/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a criteris registre de seropositius.

Passam a la següent pregunta, la 998/99, relativa a criteris de registre de seropositius, que formula l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears. Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, no s'estranyi que avui hi hagi coincidència de tantes preguntes sobre aquest tema, donat que tots els grups parlamentaris vàrem rebre una carta signada per les ONG que més treballen en el tema de sida, de prevenció i d'atenció, com és Alas, Médicos del Mundo, Consell de la Joventut i Escola de Sida, i Convivència a les Illes Balears. El conjunt d'aquestes ONG ens demanàvem que formulàssim aquestes preguntes orals precisament perquè vostè coneix que, a rel d'aquesta decisió presa de fer un registre de seropositius, hi ha hagut polèmica a Astúries, ja que les ONG d'aquesta comunitat autònoma varen alertar del fet que el registre de seropositius fos nominal.

En aquest sentit, coneixem que una cosa és la declaració de la malaltia, que és obligatòria, i una altra cosa és la creació d'un registre de seropositius, d'infectats, que no necessàriament hagin desenvolupat la malaltia. Per això la novetat de l'any 99, que a totes les comunitats autònomes s'ha de crear aquest registre, i per això també l'extrema preocupació de les ONG que treballen en aquest sentit.

Per això, quan nosaltres formulam una pregunta molt semblant a la que ha fet la Sra. Leciñena, del Grup Socialista sobre quins seran els criteris, és perquè no tenim clar que la resposta que ha donat prèviament del fet que seria nominal sigui allò que realment sigui necessari, sinó que plantejam i s'ha plantejat així, almanco a nivell de l'Estat, que sigui un registre codificat, perquè la declaració de la malaltia és obligatòria, però un registre de seropositius, si no han desenvolupat la malaltia, no està clar que hagi de ser nominal. Vostè coneix perfectament...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Thomàs, li pregaria que concretàs la pregunta, perquè duim dos minuts.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Esper la seva resposta i després continuaré. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM
(Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Voldria manifestar que naturalment aquesta és una polèmica molt complexa i que sobrepassa el plantejament que pugui dur una pregunta, però voldria dir que tots aquests grups que col·laboren d'una forma intensa a ajudar totes les persones malaltes o infectades per VIH són les que han demanat, des de temps històrics, que existeixi un registre d'infectats per VIH, i a mi em sembla bé que es creï aquest registre, el que passa és que els experts diuen -i crec que ho he explicat a la primera de les meves respostes sobre aquesta qüestió- que el registre ha de ser, almanco, sobre el territori on es produeix la infecció nominal, perquè si no existeix o pot existir una gran confusió respecte al nombre real de casos.

Naturalment, això està en mans d'epidemiòlegs, no està en mans de responsables polítics, que no tenen per què conèixer aquesta informació i, naturalment, es manegen les mateixes pautes de confidencialitat, que crec que no poden ser posades en dubte ni han de ser posades en dubte ni per aquests parlamentaris, ni per les ONG, ni per ningú. Jo vull dir en aquesta cambra que confii plenament, plenament, en la professionalitat dels epidemiòlegs de la Conselleria de Sanitat del Govern balear, que són uns excel·lents professionals i que estic segur que mantendran el límit de la confidencialitat, sense cap dubte.

I, naturalment, on podria jo no respondre de tot això, que és a nivell nacional, la resposta també està donada. La informació surt d'aquí codificada, amb la qual cosa el Centre Nacional ja rep la informació codificada i no pot tenir una informació nominal, però em cregui quan li dic que els experts aconsellen que damunt el territori de cada comunitat existeixi una relació nominal d'infectats per VIH que sigui, naturalment, d'extrema confidencialitat, com ho són totes les malalties de declaració obligatòria. Si qualsevol va a demanar a la Conselleria de Sanitat que li donin un llistat de persones que pateixen tuberculosi no li donaran, és a dir, que això és així de senzill. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada? Li prec breuetat en les preguntes i les respostes.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, només vull recordar al Sr. Conseller que no és igual la tuberculosi que la sida, perquè malauradament encara hi ha un cert rebuig social a aquesta malaltia i, en canvi, la tuberculosi o qualsevol altra de declaració obligatòria estan acceptades i no hi ha aquesta reacció.

Per altra banda, vostè insisteix en la confidencialitat que tenen obligació els metges, però recordi que hi ha molt d'altre personal sanitari que no té aquesta obligació i que, per tant, insistim que la codificació del registre ha de venir des del principi, perquè si no no només és allò que vostè diu, que s'enviarà codificat al registre estatal, sinó també els perills que hi ha a una comunitat autònoma com la nostra que sigui un registre nominal.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula per tancar la qüestió, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Sí, Sr. President, molt breument, per reafirmar-me en una qüestió i aclarir-la sense cap dubte: l'únic personal sanitari que té coneixement d'aquesta informació són els epidemiòlegs, un epidemiòleg en concret, que és el que du aquest registre i que és el Sr. Nicolau, que hem esmentat abans. És l'única persona, perquè a ell va dirigida aquesta informació que s'entrega directament des dels laboratoris o directament des de les consultes. Per tant, no hi ha divers personal sanitari de l'Administració pública que conegui aquesta informació.

Naturalment, les persones que treballen en un laboratori, o que treballen en un hospital, o que treballen en una consulta mèdica, tenen aquesta informació i la coneixen individualment, del malalt que visiten, però naturalment estan obligats a aquesta confidencialitat, i aquí ja no hi pot haver cap control per part de la Conselleria, com ja no hi és ara. Si algú es va a fer una prova de VIH, la persona que li fa la prova sap si aquella persona està infectada o no, evidentment, en algun moment la gent coneix o algú coneix que aquella persona té una infecció per VIH, però em cregui que el límit de confidencialitat, que comença on comença la responsabilitat de l'Administració, està garantit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1013/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tractament als animals morts.

Passam a la següent pregunta, 1013/99, relativa a tractament als animals morts, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. D'entrada crec que hem d'aclarir que parlem de competències -quan parlem de tractament de residus dels animals morts- del Govern de la Comunitat Autònoma, explícitament excloses d'aquelles competències transferides, en el cas de Mallorca, al consell insular, perquè estan explícitament excloses del Pla de residus de Mallorca, que fa referència als residus sòlids urbans.

Per tant, a la vista de les notícies que varen sortir en els diaris i varen ser objecte d'atenció per part de l'opinió pública sobre el tractament que es va donar a les 60 vaques que es varen morir a bord -varen morir o varen haver de ser rematades- a bord del vaixell "Tlemcen", a les quals se'ls va fer un cofre de formigó dins un contenidor que estava ple de calç, embolicades amb plàstic, amb un tractament més propi, quasi, de residus radioactius o de vaques sagrades que de residus d'animals, un es demana què fa la Comunitat Autònoma no amb aquestes vaques, que ho sabem, sabem clar què va fer el Govern de la Comunitat Autònoma, sinó amb la resta d'animals, amb la resta d'animals que no varen tenir aquest tractament, aquest enterrament de primera que varen tenir les vaques d'aquest vaixell, sinó la resta, els animals morts que són responsabilitat de la Comunitat Autònoma.

Tenim la curiositat de saber què fa el Govern de la Comunitat Autònoma amb aquests animals. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Jo, en primer lloc el que li he de dir, Sr. Quetglas, és que com vostè sap, o hauria de saber, no tots els animals morts tenen la mateixa qualificació i, per tant, el mateix tractament. Vostè sap, o hauria de saber, que hi ha el Decret 2224/93, de 17 de desembre, que forçosament tracta els animals, les deixalles d'animals, amb material d'alt risc i materials de baix risc, i depenent d'aquesta qualificació els dona un tractament distint. Vostè sap, o hauria de saber, que en base a això el tractament per a tots els animals no pot ser el mateix.

A més, vostè sap -i jo esper que sí, que ho sàpiga de veres, no només que ho hauria de saber sinó que ho sap- la modificació que en aquest moment es du a terme del Pla director sectorial de residus sòlids urbans a la nostra comunitat, efectivament dona un tractament a les deixalles, a les restes animals: els dona un tractament, fixa un àmbit d'actuació, -deixalles d'origen animal no destinades a consum i també animals mort- diu a qui va dirigit, quina és la recollida selectiva que s'ha de fer en origen, el material de baix risc i el material d'alt risc d'acord amb el Decret, i també dona un tractament final per a aquestes restes animals (...) de transformació previstes en aquest decret o via incineració, que és l'altra proposta que se'ns fa des d'aquest Reial Decret.

Per tant, aquests residus animals, segons les normes europea i estatal que vostè hauria de conèixer, que esper que conegui, no tenen, en aquest sentit, la gran majoria la consideració de perillosos i, per tant, són en aquest cas -i aquí sí que discrep amb vostè, i això també ho hauria de saber i, si no, jo li dic- no tenen en aquest cas, no són responsabilitat del Govern, són responsabilitat, com vostè hauria de saber i si no jo li dic, del productor d'aquest residus, que és el que diu la norma europea: qui contamina paga i se n'ha de fer càrrec. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que el Govern hauria de perdre el costum de dedicar-se a dir el que hauríem de saber o no saber els diputats i entendre les preguntes que li feim i contestar-les. Jo li he demanat què fa el Govern en ús de les seves responsabilitat i de les seves competències i ell s'ha limitat a llegir-me un decret que segons ell jo hauria de conèixer.

Miri, Sr. Ramis, què fa el Govern amb la seva responsabilitat? Li llegiré una cosa molt senzilla, que són el gènere decomissat, els animals decomissats per la inspecció veterinària de l'escorxador de Mercapalma. Miri, l'any 98 es varen decomissar 981 animals porcins, 106 bovins, 238 ovins i 4 equins, i aquests varen ser decomissats perquè no eren aptes per al consum, és a dir, aquests sí que tenien un risc, i no varen tenir el tractament de les vaques del "Tlemcen" que varen morir sanes, perquè varen morir per un accident, no varen morir d'una epidèmia, ni varen morir d'una malaltia contagiosa per a les persones.

Què han fet amb els animals que no són aptes per al consum?, què fan?, i si la responsabilitat és del productor de carn, m'és igual: què fa el Govern de la Comunitat Autònoma per garantir que el destí final d'aquests animals és l'adequat en relació a la normativa espanyola i a la de la Unió Europea? Jo crec que sé la resposta, Sr. President: res, no fa res. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per tancar la qüestió, vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, jo, que vostè em digui que el tractament que varen tenir aquests animals decomissats no va ser el mateix que en el cas d'aquestes vaques que varen morir en aquest vaixell, li he de reconèixer que, efectivament, no va ser el mateix tractament. El que passa és que li he de reiterar, perquè és evident que jo li he dit a la primera part de la resposta que li he fet, que les competències, en aquest cas, d'aquests animals no són del Govern. No són tampoc del Consell Insular, no les hi tenim, en aquests moments; sí que els hem fet la proposta però, en aquest cas, no són, de moment, seves, aquestes competències, són d'aquell que en aquests moments produeix aquests residus perillosos.

Ecolti, Sr. Quetglas, sap quina ha estat, sap quina ha estat, Sr. Quetglas, la resposta que vostès ens han donat quan els hem proposat que aquests residus siguin tractats via incineració a Son Reus, amb a•legacions fetes seves, Sr. Quetglas? Ens han dit que no, ens han dit que no, que no volen la incineració d'aquests residus, que és el tractament que els dóna la Unió Europea. Per tant, Sr. Quetglas, un poquet de legitimitat moral a l'hora de fer aquestes preguntes, perquè aquestes a•legacions que vostès han presentat estan per escrit, Sr. Quetglas, és a dir, estan presentades per escrit; són les que impedeixen que es doni el tractament adequat a aquestes restes orgàniques. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 1011/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de televisió interactiva.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Carme Garcia, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de televisió interactiva. Sr. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. El 8 de febrer d'enguany se signa a Menorca un conveni incomplet, és a dir, que no estava emplenat en totes les seves clàusules, entre el Govern, el Consell i Telefònica, que implica una despesa pública de 100 milions de pessetes. Donat el volum de doblers que aportarà l'Administració, els demanam: Creu el Govern que la despesa que significa subvencionar Telefònica per part del Govern amb 50 milions de pessetes, per dur endavant un projecte de televisió interactiva, és una prioritat econòmica i social per a Menorca? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, no hi ha cap subvenció a Telefònica per dur endavant un projecte de televisió interactiva; el que hi ha és un acord de cinc entitats públiques i privades per cooperar actuant coordinadament en el temps per fomentar el sector quaternari, la societat de la informació, a l'illa de Menorca, és a dir, fer fomentar els serveis oferts a Menorca a través de la xarxa Internet, a la vegada que fomentam l'ús per part dels agents econòmics i socials.

En qualsevol cas li puc dir que, encara que vostè no ho entengui, els ciutadans de Menorca ho entenen, ja hi ha 150 equips d'aquests instal·lats amb plena satisfacció i pensam que, efectivament, és una prioritat per a Menorca incorporar-se ràpidament a la societat de la informació d'una forma avançada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, hauria de saber que haurien d'estar menys alerta del que saben o no saben els diputats de l'oposició, perquè es limiten a no contestar les preguntes i a dubtar i a posar en dubte la capacitat dels diputats que estam a l'altra banda.

Miri, Sr. Conseller, jo sé que no són cinc entitats, els que varen firmar el conveni. No són cinc: el conveni, el varen signar Telefònica, Govern balear i Consell Insular. Cinc no, tres, tres entitats. Sé que això implica 100 milions de pessetes. Sé que això també va destinat a televisió interactiva a més d'accés a Internet, i així mateix ho fan a la publicitat, i és molt fàcil de llegir, la publicitat: són dues pàgines senceres, dues pàgines completes cada dia en el diari. Per tant no em digui que això no implica televisió interactiva, perquè llavors els anuncis que fan, què és, que no són veritat, a més a més? No són veritat.

Per tant, televisió interactiva, accés a Internet, 100 milions de pessetes, insisteixo, 50 per part del Govern, i volem saber per què creu el Govern que és una prioritat per a Menorca fer aquesta despesa i quina prioritat i quins avantatges socials o econòmics tendrà per a Menorca això.

Els aparells valen 52.000 pessetes; així consta en els contractes, en els contractes, que firmen els privats que, per cert, sí que apareixen unes altres dues entitats, que són Antena 3 i Sa Nostra, apareixen dues entitats més que no estan en el conveni, que és el que jo li deman. Per tant, si aquest aparell que signen els privats per 52.000 pessetes està subvencionat amb 40.000 i el privat en paga 12.000 més IVA, per algun motiu, per algun motiu, el Govern balear ha trobat que mereix la pena subvencionar una empresa privada, una iniciativa privada amb aquest volum de doblers públics, i nosaltres el que li demanam és per què, i vostè, independentment del fet que trobi que jo he de saber més coses, no he de saber menys i m'hauria de contestar. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que nosaltres, des del Govern, (...) posar en dubte el que l'oposició coneix o no. Sabem molt bé tots -ho podem comprovar cada dimarts que estam aquí- el que l'oposició sap. En qualsevol cas, vostè mateixa s'ha respost: no són tres, les entitats que estan actuant coordinadament en aquest projecte, en el Projecte Menorca Bit, són cinc, vostè mateixa les ha anomenades. El mateix conveni preveu la possibilitat d'entitats que s'adhereixen a aquest conveni i, fins a aquest moment, són cinc les entitats signatàries d'aquest conveni.

I com ja li he dit abans, crec que tant des del Govern balear com des del Consell Insular de Menorca, s'ha considerat que, efectivament, era una prioritat per a Menorca la incorporació dels ciutadans i de les empreses de serveis de Menorca a la xarxa Internet. La xarxa Internet, avui, són 200 milions de persones interconnectades a tot el món, aquest és un vast mercat, i creim que deixar fora Menorca d'aquest vast mercat seria una greu irresponsabilitat, greu irresponsabilitat que veim que des del Partit Socialista estan disposats a complir. Moltes gràcies, Sr. President.

I.9) Pregunta RGE núm. 1012/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvenció a Telefònica per al conveni signat el 8 de febrer.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que és la relativa a subvenció a Telefònica pel conveni signat dia 8 de febrer, que formula la diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no m'ha contestat l'anterior, i això sí que es veu en aquesta cambra dia a dia i pregunta rera pregunta. Jo no li he demanat si vostè creu que ho és o no ho és, li dic que per què creu que ho és, i la pregunta està així formulada i vostè l'havia de contestar.

I ara li deman: Per què, si és una prioritat per a Menorca, - que no ho sabem perquè no m'ha contestat- per què no ha posat els 100 milions el Govern balear? Per què, perquè els ciutadans de Menorca tinguem aquest gran avantatge que diu vostè i no ens quedem enrere de tot aquest món -que, per cert, en aquests moments estam fora Mallorca i Eivissa, segons vostè, i ens hauria de dir quins criteris ha aplicat només per donar aquest gran avantatge als ciutadans menorquins- ara volem saber, si és així com vostè diu, que no ens ho ha contestat, per què no ha posat els 100 milions de pessetes el Govern balear? Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que sí, que li he contestat. Vostè demana si el Govern considera que és o no una prioritat per a Menorca la incorporació a la xarxa Internet; li he dit que sí i vostè demana per què; li he dit que és perquè hi ha en aquest moment en el món d'Internet 200 milions de persones interconnectades. Li he contestat el què i el per què.

En qualsevol cas, crec que el Consell Insular de Menorca, el Govern balear, Telefònica, Sa Nostra i Antena 3 varen acordar fer unes actuacions coordinades amb una finançació determinada i el resultat perquè el Govern i el Consell Insular de Menorca participin amb una quantitat igual resulta d'aquest acord d'aquest conveni, i és per això que paga, cadascuna de les dues institucions, una quantitat similar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. A la primera pregunta, "sí"; a la segona, "perquè sí"; i a la tercera, "perquè tots ho hem signat". Vostè es llueix contestant preguntes, eh?, Sr. Conseller, es llueix. Dóna unes explicacions tan detallades que fa inútil aquest torn de preguntes, cregui'm.

Tres entitats, no cinc, tres, són les firmants del conveni, tres: Govern balear, Consell Insular de Menorca i Telefònica. Govern balear, 50 milions de pessetes; Consell Insular, 50 milions de pessetes, i, segons sembla, Telefònica 87 que no estan especificats. Govern balear i Consell Insular són *contantes y sonantes*; els de Telefònica no sabem en què posarà 87 milions de pessetes. El que sabem és que el consumidor tindrà subvencionat un aparell al 80% del seu cost o del seu preu teòric de venda.

Sr. Conseller, nosaltres pensam que això no és una prioritat per a Menorca, no és ho és des de cap punt de vista, ni social ni econòmic, i una vegada més pensam que aquí hem hagut de pagar, els ciutadans de Menorca i els de totes les Balears, hem hagut de pagar determinades amistats o determinades imposicions, o d'aquí o de Madrid, d'allà on sigui, però és evident que si això, segons vostè, hi ha 200 milions d'internautes en el món -estam d'acord; jo no els he comptat, se suposa que vostè em diu la veritat i n'hi ha 200 milions- per què llavors aquest conveni només s'aplica a Menorca?; per què aquest conveni, a més, requereix la col·laboració del Consell Insular de Menorca?; per què? Digui'm per què. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, per favor, breument.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Miri, afortunadament per als menorquins, en el Consell Insular de Menorca hi ha gent que ha vist molt més clar l'interès, la importància que té per a l'illa de Menorca la incorporació de serveis a la xarxa d'Internet que permet incorporar l'oferta de serveis de productes turístics, de productes industrials i agrícoles de Menorca a la xarxa Internet i, a la vegada, que es posi en marxa una experiència que és innovadora a tot el món que suposa finançar, com molt bé ha dit vostè, un 75% d'uns equips que són última tecnologia en el món, el que s'anomena *Web TV o Info TV*, i que permeten que des del televisor de qualsevol casa es pugui connectar amb la xarxa Internet i navegar amb un teclat d'infrarojos o amb un comandament a distància.

Creim que aquesta és una experiència que augmentarà d'una forma important la possibilitat d'accés a la xarxa Internet de tots els menorquins i, en cas que aquesta experiència sigui positiva, doncs intentarem estendre-la a la resta de les Illes. En qualsevol cas, és un privilegi per a Menorca que entenc que vostè no entengui, però afortunadament per als menorquins el Consell Insular de Menorca sí que ho ha entès. Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 978/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a funcionament del registre de seropositius.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, relativa a funcionament del registre de seropositius, que formula la diputada Sra. Catalina Bover, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, però entenem que aquesta pregunta està contestada a la número 3, quan el conseller ha respost a la diputada Sra. Maria Àngels Leciñena. A no ser que el conseller vulgui aportar alguna cosa més, la retirariem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, es dona per retirada.

I.11) Pregunta RGE núm. 999/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a data de creació del registre de seropositius.

I una pregunta similar és la formulada per la diputada Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a data de creació del registre de seropositius. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Només perquè la pregunta és molt clara, la data, i el Sr. Conseller ha parlat de mitjan del 99, i volíem saber si el pensa posar en marxa abans del 13 de juny o després del 13 de juny. Com que "mitjan" pot ser el mes de maig o pot ser el mes de juliol, si ja té concretat quin mes seria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Naturalment esper posar-lo en marxa després del 13 de juny. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Moltes gràcies, Sr. President. M'ha agradat saber la resposta del Sr. Conseller, perquè li puc bé assegurar que, com que el posarà en marxa un altre conseller, un altre responsable de la conselleria, aprofitarem per fer-lo...

(Remor de veus)

...codificat, tal com es diu...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

...a les normes generals, i no nominal com sembla que el Partit Popular de les Illes Balears vol fer, igual que a Astúries. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Sí, per a un aclariment. Voldria dir que, amb independència de qui governi, a altres comunitats on no governa el Partit Popular hi ha unanimitat respecte al criteri que ha de ser un registre nominal a nivell autonòmic. Això, em sembla fonamental recordar-ho i que a nivell nacional sí que està codificat, però no a nivell autonòmic. Gràcies, President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 908/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de les enquestes contestades per professors de centres concertats

La pregunta número 12 ha estat retirada a petició del Govern per absència del conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 909/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de les enquestes contestades per pares i mares de centres públics..

La pregunta número 13 també ha estat retirada a petició del Govern per absència del conseller.

II.- Debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 440/98, de les Directrius d'Ordenació Territorial de les Illes Balears, RGE nùms. 971/99, 972/99, 973/99 i 975/99, dels grups parlamentaris d'Esquerra Unida de les Illes Balears, Mixt, Socialista i PSM-Entesa Nacionalista, respectivament.

I passam al segon punt de l'ordre del dia. Debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei registre 440, de Directrius d'Ordenació Territorial.

S'han presentat quatre esmenes a la totalitat. La primera, la 971, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida; 972 pel Grup Parlamentari Mixt; 973 pel Grup Parlamentari Socialista i 975 pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. El debat es farà seguint l'ordre de presentació d'aquestes esmenes a la totalitat, tenint en compte que si hi intervé algun membre del Govern, s'obrirà qüestió incidental amb un, dos, tres o quatre, en funció de la seva intervenció.

Per tant, en primer lloc, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears per defensar la seva esmena a la totalitat. Sr. Eberhard Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, és impossible començar aquest debat sobre les Directrius d'Ordenació Territorial sense denunciar prèviament el dèficit democràtic i la manca d'honestat que han acompanyat el procés polític previ a aquest debat i a aquesta presa en consideració de les esmenes a la totalitat presentades pels diversos grups parlamentaris.

Això són les antigues DOT. Són unes DOT hiperpublicitades a través dels mitjans de comunicació, hiperpublicitades parlamentàriament, que han estat objecte d'informació pública i que són un autèntic cadàver, això és un cadàver de paper, perquè el que avui se'ns presenta no té res a veure, des del punt de vista de l'enfocament i del contingut, amb aquestes primeres directrius; pel bo i pel dolent, no tenen res a veure; hi ha coses que estam millor i hi ha coses que estan pitjor però, en qualsevol cas, és evident que hi ha hagut un canvi radical en l'enfocament d'aquesta qüestió.

Això vol dir que, en definitiva, s'ha furtat el debat als ciutadans sobre aquestes noves DOT -aquestes, ja les amagaré perquè no serveixen per a res- sobre aquestes noves DOT que avui debatem s'ha furtat el debat als ciutadans. Per tant, no hi ha hagut, de fet, informació pública sobre les DOT que ara està tramitant aquest parlament. Sí sembla que tendran satisfacció i que tenen línies directes d'audiència determinats grups de pressió, que supòs que al final veuran com el grup parlamentari majoritari aprova, com és habitual en ell, determinades esmenes que els donin satisfacció, però, als ciutadans, se'ls ha furtat el debat sobre les DOT, i només per això, només per això i donada la importància d'aquesta llei dins el context de la política de les Illes Balears, només per això ja seria motiu suficient per aprovar aquestes esmenes a la totalitat, retornar el projecte al Govern i obrir un període d'informació pública que permetés realment aquesta participació de la qual tots ens vàrem omplir la boca en els debats previs a aquest sobre aquesta qüestió.

També s'ha de denunciar, he dit abans, la deshonestat amb la qual el Govern ha actuat. Hem assistit durant aquestes darreres setmanes a una campanya informativa que no era tal campanya informativa, era una campanya desinformativa, trucada, per la qual el Govern va estar facilitant de manera parcial dades sobre les Directrius d'Ordenació Territorial sense haver amollat les Directrius d'Ordenació Territorial, és a dir, ens anava contant a través dels mitjans una coseta d'aquesta qüestió, una coseta d'aquesta altra, però sense..., no ja els grups parlamentaris, que ja té delictes: som els representants de la voluntat popular de les Illes Balears, sinó que ni tan sols la societat civil tengués manera de replicar o de dialogar amb el Govern, perquè no sabia de què li estaven parlant, perquè no coneixia el text del Govern, i es varen muntar presentacions davant empresaris, davant diversos sectors socials, sense que aquelles pobres persones tenguessin el text, sense que l'haguessin pogut estudiar i sense que, en definitiva, poguessin tenir, com he dit, una mínima interlocució amb el Govern. Va ser una campanya desinformativa i trucada, i va ser una campanya mentidera, mentidera, perquè es varen omplir els mitjans de comunicació, es varen enviar fax, es varen fer pàgines *web* i tota casta d'informació amb dades que eren mentida, senzillament mentida, que no es corresponien amb la realitat, és a dir, que on deia 40, n'eren 20, on deia 30, n'eren 5. I això és extraordinàriament fort, extraordinàriament fort, en una qüestió d'aquesta transcendència, i en qualsevol qüestió, però més encara en una qüestió d'aquesta transcendència.

I aquesta deshonestat, fins i tot, es perllonga ara mateix, ara el Govern fa cunys de ràdio, fa publicitat, sobre un projecte que ja està en tràmit legislatiu, què fem? Promouent informació pública? No, ja ha passat aquest tràmit, fem propaganda partidista sobre què bé que ha fet el Govern les Directrius d'ordenació territorial, no informam la gent del que seran les DOT, perquè se suposa que ho dirà aquest parlament, fem propaganda partidista sobre què ho fa de bé el Sr. Ramis, el Sr. Matas i tota la companyia, i això amb doblers meus i amb doblers de tots els diputats d'aquesta cambra i amb doblers de tots els ciutadans, això és profundament deshonest, i s'havia de dir que aquí estam davant un projecte de llei amb un important dèficit democràtic i acompanyat d'una actitud deshonest per part del Govern de la comunitat autònoma.

I si s'ha de fer un judici global, m'agradaria fer-lo objectivament, que és el que em va demanar aquest cap de setmana un cosí meu que va venir de Barcelona, que estava molt interessat per aquest tema, perquè és nat a Palma, i em va demanar si això era un viatge al centre del Partit Popular, i li vaig dir: "Fillet, no ho sé, quan un està en segons quina caverna, la veritat és que qualsevol moviment l'acosta al centre", i jo crec que el Partit Popular ve d'uns indrets més aviat tèrbols, sobretot en la qüestió territorial.

Però això no és un tema important, no és un tema important per al debat sobre les Directrius d'ordenació territorial, ni per al nostre futur com a comunitat, ni per a la viabilitat del nostre sistema econòmic, ni per a la preservació del nostre paisatge, és una altra qüestió. Sí, evidentment, moriràs més lentament i més a gust, perquè és pitjor morir-se de set que de fam, però de morir-te, et moriràs", idò les Directrius d'ordenació territorial són això, són el que jo, d'una manera gràfica, jo he definit qualche vegada com destrucció ordenada del territori. Efectivament, el nostre territori es destruirà, els nostres recursos naturals seran malmenats, el nostre paisatge, el nostre sòl rústic, es destruirà, la nostra viabilitat com a destinació turística, evidentment, es ressentirà substancialment, però efectivament, es farà més lentament i d'una manera més ordenada que amb aquesta destrucció caòtica que hem patit durant aquests darrers anys.

Atura el creixement, segona pregunta, atura el creixement i el consum del territori aquestes Directrius d'ordenació territorial? la resposta, clarament, és no.

Millora la situació actual?, em demanava el meu cosí, sí, millora la situació actual. De la mateixa manera que li vaig dir jo: "Si tu ets a un illot, a una pedra enmig de la mar, sense aigua ni menjar, i ve algú i et duu un bidó d'aigua, millora la teva situació? Sí, evidentment, moriràs més lentament i més a gust, perquè és pitjor morir-se de set que de fam, però de morir-te, et moriràs", idò les Directrius d'ordenació territorial són això, són el que jo, d'una manera gràfica, jo he definit qualche vegada com destrucció ordenada del territori. Efectivament, el nostre territori es destruirà, els nostres recursos naturals seran malmenats, el nostre paisatge, el nostre sòl rústic, es destruirà, la nostra viabilitat com a destinació turística, evidentment, es ressentirà substancialment, però efectivament, es farà més lentament i d'una manera més ordenada que amb aquesta destrucció caòtica que hem patit durant aquests darrers anys.

Això són aquestes Directrius, de la mateixa manera que la Llei de sòl rústic de l'any 97 era la llei per urbanitzar el sòl rústic d'una manera més ordenada que abans, no era una llei per protegir el sòl rústic, no era una llei per evitar el procés d'urbanització del sòl rústic, era una llei per ordenar la urbanització del sòl rústic.

Aquesta és una llei, les DOT que presenta el Govern, per ordenar la destrucció del nostre territori.

I per què afirmam una cosa tan important com aquesta?

En un debat d'aquestes característiques, i ja sé que això és una empresa absolutament perduda i que no arribarà a bon port, no es pot enfocar com una guerra de xifres, com una guerra de xifres, no es pot enfocar així, i evidentment molt manco amb xifres mentideres, que és el que ha fet el Govern, però no és un problema d'aquesta qüestió, i evidentment tampoc no s'ha d'enfocar sobre les xifres virtuals que hi ha en els planejaments municipals, s'ha d'enfocar des del punt de vista de dir on som en matèria d'ordenació territorial, de desenvolupament urbanístic a les nostres illes i on volem anar, és a dir, la pregunta és: com ens hem de desenvolupar des del punt de vista territorial, com, quant, i on. I són preguntes de caràcter qualitatiu.

Les diferències que té Esquerra Unida amb el model que presenta el Partit Popular a través d'aquest projecte del seu Govern són conceptuals, no és un problema que el PP en vol desclassificar 3.000 i nosaltres, 4.000, ni que vol 200.000 persones de creixement de sostre de població en deu anys i nosaltres en volen 100.000 o 50.000, és un problema conceptual. I jo entenc que per als mitjans de comunicació allò més atractiu és convertir-ho en un problema de 200.000, 100.000 o 50.000.

I intentaré exposar molt ràpidament quines són aquestes diferències de caràcter conceptual.

Nosaltres deim que no volem més ocupació residencial del sòl rústic, i el Govern diu que sí que hi ha d'haver més ocupació residencial del sòl rústic. Aquest procés inaturable d'urbanització del sòl rústic de les Illes Balears ha de ser confirmat per aquestes DOT. Això és un problema conceptual.

Nosaltres deim una altra cosa, que no té sentit en una comunitat autònoma amb oferta turística saturada continuar destruint territori per incrementar l'oferta turística, no més destrucció del territori per incrementar l'oferta turística, i aquestes Directrius d'ordenació territorial, evidentment, permeten continuar destruint territori per incrementar l'oferta turística. Segona diferència fonamental i conceptual.

Nosaltres deim que hem d'aprofitar les DOT per regular el sòl urbà, i el Govern no regula en absolut el sòl urbà en aquestes Directrius d'ordenació territorial. tercer qüestió de caràcter conceptual.

Nosaltres deim que hem d'aprofitar les DOT per reformar aquells plans directors sectorials que s'han aprovat fins ara, molts dels quals directament heretats dels governs *cañellistes*. Què fan les Directrius d'ordenació territorial? Consagren els plans directors sectorials aprovats pel Sr. Cañellas amb els seus successius governs. Quarta diferència conceptual.

I nosaltres deim que, naturalment, cal protegir integralment el nostre litoral, cal impedir la creació de nous nuclis de població, i això és un criteri que formalment ha adoptat el Govern però que, evidentment, amb moltes llacunes i amb moltes excepcions i amb molts contradiccions. I aquesta és una cinquena diferència de caràcter conceptual.

Però si hem de parlar de xifres, maldament sigui breument, nosaltres volem dir que les xifres que es desprenen de les DOT són un despropòsit, són un despropòsit.

Primerament parlarem de les xifres reals, és a dir, del que tenim i del que preveim o d'allà on preveim que volem o que arribarem amb les Directrius d'ordenació territorial, no comencem a parlar dels 4.500.000 milions que convertim en 1.800.000, etc., que això són jocs de màgia, és a dir, com estam ara, com estarem d'aquí a deu anys.

Bé, primerament, aquest creixement de sostre de població de 200.000 persones que planteja el Govern no és cert, perquè obvia, naturalment, tot el creixement en sòl rústic, perquè obvia el creixement en sòl urbà i el desenvolupament de sòl urbà, i tercera, perquè els percentatges de creixement s'apliquen no només sobre el sòl urbà construït, sinó que s'apliquen sobre el sòl urbanitzable programat, és a dir, coses que ara mateix són, físicament, sòl rústic, malgrat que, jurídicament, siguin una altra cosa, també s'utilitzen per aplacar els percentatges de creixement. Per tant, no són 200.000 persones, ni prop fer-s'hi, però és que aquestes 200.000 persones són un despropòsit, són un despropòsit, això és dues vegades Eivissa, una vegada Menorca, en deu anys, disseminada per les Illes Balears, això és un despropòsit, en un context de desestacionalització afortunada de la nostra oferta turística que, evidentment, significa que a igualtat de plaça turística hi ha una major pressió sobre els nostres recursos, una major pressió sobre les nostres carreteres, una major producció de residus. En aquest context, 200.000 persones, que, a més, són molt més que tot això, en deu anys, és un autèntic despropòsit des del nostre punt de vista.

En el tema del sòl rústic, evidentment, si agafam el sòl rústic no protegit i el dividim per 14.000, ens surt que hi pot arribar a haver 500.000 persones en sòl rústic, i jo sé que el Sr. Conseller i tots els del Govern posen una cara així, com dir "què diu aquest", idè, efectivament, és un horitzó teòric al qual, probablement, o s'arribarà, per què? Perquè els propis ajuntaments solen posar, o almanco alguns, requisits superiors a això.

Però imaginem, per tant, que tots els ajuntaments situen el límit en 30.000 i no en els 14.000 metres quadrats que determina la permissiva Llei del sòl rústic de l'any 97, imaginem que no hi ha *casitas de aperos* convertides en habitatges, que és molta imaginació, imaginem que no hi ha aquesta il·legalitat permanent en la construcció d'habitatges en sòl rústic, imaginem, per tant, que aquest horitzó de 500.000 se'ns converteix en un horitzó de 250.000 persones que viuen a sòl rústic a les Illes Balears, això és una cosa assumible?, això és una cosa raonable? Idè, amb tota tranquil·litat, assumeixen aquestes Directrius d'ordenació territorial, n'assumeixen els 500.000, però si a la pràctica això s'ha de convertir en la meitat, algú pensa que això té ni cap ni peus?, algú pensa que qualche dia mirarem el camp de Mallorca, el de Menorca i el d'Eivissa i el reconeixem com a tal?, algú pensa que el nostre paisatge s'assemblarà d'aquí a deu anys, quinze o vint..., d'aquí a vint anys el meu nin en tindrà 35, tampoc no és qüestió que el *tio* hagi d'emigrar ja, deixau-lo viure una mica més, idè, algú pensa que això és raonable?, destruir el nostre paisatge amb un horitzó de quinze o vint anys? Això són les Directrius d'ordenació territorial.

Evidentment, hi ha moltes altres coses de què es pot parlar: hi ha el tema del camp de golf, hi ha el tema de totes aquestes excepcions, mils, que es fan a les desclassificacions inicialment proposades, les excepcions que es fan als límits, als creixements que es proposen mentre tant s'aproven els plans territorials parcials, les mil·li-una excepcions que es fan a la protecció teòrica del litoral, que al final fa que no hi hagi tanta protecció del litoral, ni prop fer-s'hi, hi ha el tema de l'avaluació econòmica de les DOT, que també podríem treure aquí, que es queda per d'aquí a tres mesos, els famosos índexs de sostenibilitat que tan presents estaven a l'anterior projecte i que ara queden a un desenvolupament d'aquí a uns mesos, els retalls de competències al consell, les mesures liberalitzadores perquè hi hagi un ús turístic progressiu de la Serra de Tramuntana, la modificació de la LEN, de la disposició addicional 14, les dificultats d'aplicació mateixa i d'adaptació de les DOT o del planejament municipal a les DOT, s'hi aplica el mateix mecanisme que el POOT, i crec que va ser la setmana passada, o l'anterior, quan vàrem veure el fracàs estrepitos dels POOT a l'hora de ser incorporats als planejaments municipals. Lògicament, hi ha un xinxer de coses de què es podria parlar, però un podria pensar que tot això, en un procés d'esmenes parcials, seria, teòricament, arranjanable i assumible.

Però el que no és arranjanable són els problemes de caràcter conceptual, són els problemes de fons, són els problemes d'enfocament, que són els que avalen l'esmena a la totalitat. El que no és arranjanable és el dèficit democràtic a què ens ha dut aquesta política -acab, de seguida, Sr. President- de *trileros* per la qual el Govern va ficar les DOT en el primer globelet, ha fet així i ens surten unes DOT que no tenen res a veure amb les anteriors d'un altre globelet. Això, ja no ho arreglam si no aprovam aquestes esmenes a la totalitat. Ja no arreglam, naturalment, la campanya d'intoxicació que, amb doblers públics o d'una manera directa, vostès han fet sobre el contingut d'aquestes DOT, en aquest moment la gent no sap què diuen aquestes DOT, la majoria es pensa coses que no són certes sobre el que diuen aquestes DOT, perquè vostès s'han dedicat a intoxicar la ciutadania, i requereix un temps per arreglar-ho, un temps d'informació verídica i objectiva.

I el que no té remei, Sr. Ramis i senyores i senyors del Govern, és que vostès concebin unes DOT senzillament per ordenar, per racionalitzar, la destrucció del territori de les Illes Balears, aquest és e. problema de fons. Vostès no volen preservar, igualment que el Sr. Ortea no fa una llei general del turisme per evitar el creixement de l'oferta turística, sinó simplement per regular el creixement de l'oferta turística. Fan lleis per regular la urbanització del camp i fan lleis per regular l'ordenació del territori. Aquesta és la seva concepció centrista de la qüestió, és a dir, donar una capa de pintura de racionalitat al que són processos de destrucció de la nostra economia, del nostre paisatge i del nostre entorn, que, evidentment, seran irreversibles.

Aquestes són totes les raons per les quals pensam que, aquestes Directrius d'ordenació territorial, el millor destí que poden tenir és que siguin retornades al Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Vejam l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Mixt. Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, fa ja alguns mesos, bé, ja en fa temps, però especialment des de fa alguns mesos, hi ha hagut tota una sèrie de manifestacions ciutadanes, la gent del carrer de Mallorca, d'Eivissa, de Formentera, de Menorca ha sortit al carrer, va sortir en massa al carrer a dir prou a aquest model de creixement i de destrucció que duu a terme el Partit Popular. Ja fa temps que això es veia venir i es va plasmar de manera popular, de manera massiva, en aquestes manifestacions. Entenc que el Partit Popular, amb aquestes manifestacions, amb aquesta creixent oposició de la ciutadania a la seva política ambiental i d'ordenació del territori, es posi nerviós, ho entenc perfectament, i és clar, necessiten ara el Partit Popular i Jaume Matas donar-se una pàtina, un vernís pseudoecologista, pseudoverd, per tal que la desastre al qual s'apropa d'aquí a uns mesos no sigui tan gros. Sap perfectament el Partit Popular que aquests temes són molt sensibles i que la gent n'està farta, per això s'han presentat aquestes DOT, aquesta segona versió descafeïnada de les DOT, de manera ràpida i sense cap tipus de debat social, com denunciava el portaveu d'Esquerra unida, és a dir, no hi ha hagut un vertader debat social.

Però, a més, hem de dir que aquestes DOT són de rebaixes, són de rebaixes perquè només parlen d'alguns aspectes, parlen d'urbanisme i de població, però renuncien a fixar directrius sostenibles sobre turisme, aigua, energia, infraestructures, protecció paisatgística o equipaments socials i culturals, com es feia, en part, a la proposta de DOT de l'etapa *Soler*.

Pel que fa a urbanisme, hem de dir que aquestes DOT i que el Partit Popular ens estan intentat estafar, estafar no només les senyores i els senyors diputats que són en aquesta cambra, sinó que estan intentant estafar l'opinió pública amb un gran aparell propagandístic, ens intenten fer creure que aquestes Directrius d'ordenació territorial seran la salvació a tots els problemes que inquieten la nostra ciutadania i que, a partir d'ara, no es preocupin, perquè aquestes Directrius d'ordenació territorial ens salvaran a tots.

Però és clar, aquesta propaganda parla de protegir, de desclassificar, i després veim el que és realment l'articulat, i no es correspon aquesta propaganda amb la lletra del projecte de les DOT.

He de dir que amb aquestes DOT el medi rural pot acabar sent massivament devastat, el litoral no queda suficientment protegit, es beneeixen els plans directors sectorials tal com estan, la majoria dels qual són un vertader desastre, vertaderes màquines de destrucció, es beneeixen, es donen per bons, no es revisen, no es milloren, simplement s'assumeixen i endavant. La majoria d'urbanitzacions previstes podran continuar endavant.

És molt curiós que ni a les DOT ni a les preguntes que aquestes darreres setmanes s'han fet al conseller de Medi Ambient en aquesta sala de plens, on se li preguntava: "Per favor, Sr. Conseller, ens pot dir al municipi tal o tal altre quant, quina xifra, què és el que hi queda desclassificat o que no hi queda desclassificat, què és que hi quedarà urbanitzable o no", ha estat incapaç de donar aquestes xifres, i tampoc no queden reflectides en cap (...) quantificat ni territorialitzat, quants plans parcials, per exemple, quedarien automàticament, desclassificats.

Després hi ha el tema de la població. Se'ns diu que en tema de població ni s'ha de patir, perquè només es creixerà una miqueta, un 10%, no hi ha problema. Perdoni, les xifres no són aquestes, ja que el volum de sòl urbà i urbanitzable que resta pendent de creixement o en execució permet, com a mínim, quintuplicar el nombre d'habitants de les Illes.

Per tant, és obvi que Els Verds no podem fer altra cosa que demanar la retirada d'aquestes Directrius d'ordenació territorial fins després de les eleccions, quan un altre equip més progressista i amb una sensibilitat ambiental més adequada permeti, de veritat, obrir un ampli debat social, una participació vertadera, i es puguin fer unes vertaderes DOT completes, allà on es parli de població, d'urbanisme, de turisme, de medi ambient, d'infraestructures, d'equipaments, etc.

Per tant, jo crec que el Partit Popular està preocupat, està molt preocupat, i per això fan aquestes DOT, que arriben tard i malament, que no només no contenten els sectors ecologistes i proteccionistes i els grups de l'oposició, és que ni tan sols contenten els seus mateixos. Per tant, tenen mal de fer vendre-les ni a nosaltres ni als seus.

Senzillament, és una oportunitat perduda que s'afegeix a unes altres que ja hem tengut recentment, com és la Llei de sòl rústic, molt prompte aprovarem una llei de turisme que d'alguna manera legitimarà continuarà amb el creixement turístic.

En definitiva, crec que el que fan aquestes DOT és legitimar o legalitzar la destrucció d'aquestes illes, és una vertadera oportunitat perduda. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molts gràcies, Sr. Diputat. Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Unió Mallorquina no està d'acord amb aquest Projecte de llei de directrius d'ordenació territorial que el Govern ens presenta.

Podrien ser moltes les raons que aquí explicàssim a les senyores i als senyors diputats, no obstant això, crec que tothom les coneix, i ens centrarem en aquelles que creim que són les més importants.

En primer lloc, estam convençuts que el Govern del Sr. Matas no té legitimitat per dur aquestes Directrius a aprovació, i ens explicarem. No és lògic, no és assenyat, que un Govern que governa des de fa setze anys, fa setze anys que hi governa el Partit Popular, que té des de fa dotze anys un mandat parlamentari en què una llei li deia que s'havien de presentar les Directrius d'ordenació territorial, vulgui, justament quan governen amb un president que no és el que va encapçalar la llista del Partit Popular, que no és el que anàs en segon lloc a la llista, sinó el número sis d'una llista, i que ha arribat a ser el tercer president d'una legislatura en estranyíssimes circumstàncies que no tornarem a explicar, presenti en aquest parlament unes Directrius d'ordenació territorial a tres mesos d'unes eleccions. Tots sabem que mentre es discuteixen aquestes Directrius i mentre es publiquen en el *Butlletí*, no tindrà temps aquest Govern de veure aquestes Directrius aplicades.

Si endemés de tot això, hi afegim el que és més important, que és que avui per avui les enquestes diuen que vostès no tendran majoria ni a Mallorca, ni a Menorca, ni a Eivissa, ni a Formentera, això significa que han presentat unes Directrius per no veure-les aplicar, d'una manera precipitada, després de setze anys a un Govern, això significa, sens dubte, que no és que vostès hagin arribat a la conclusió que és necessari tenir aquestes Directrius, perquè ni tan sols les havien presentat en el seu propi programa electoral, sinó que és tan sols rentar-se la imatge, és, a mitjans de comunicació, estar a favor que es protegeixi el territori, que neix fruit que aquest estiu hi havia un autèntic col·lapse de carreteres, col·lapse de clubs nàutics, i que el ciutadà en un moment donat va dir: "Basta de creixement", això i el fet que el Consell Insular de Mallorca tengués les seves pròpies Directrius d'ordenació territorial ha estat el que els ha dut en aquests moments aquestes Directrius al Parlament.

I la veritat és que el futur del nostre territori és suficientment important com perquè una qüestió d'imatge no faci que unes Directrius puguin ser consensuades o no.

Vostès saben que és impossible a tres mesos d'unes eleccions consensuar unes Directrius d'ordenació territorial, però és que, endemés de saber-ho, ni tan sols els ha importat consensuar-les, perquè ja em diran si realment el que volien era consensuar aquestes Directrius, perquè han anat justament a parlar amb el que era l'oposició dura i pura. Crec que, realment, quan hi ha un interès per consensuar Directrius, el que és normal és anar a aquells partits més propers, per veure-hi si hi ha qualche grau de coincidència, cosa que des del Govern no han fet.

Per tant, nosaltres dubtam que realment hi hagi aquest interès de consens.

Dit que creim que el Govern no està legitimat en aquest tema, el segon punt de conflicte per aprovar aquestes normes, al nostre entendre, és que són unes Directrius que desconeixen quina és l'organització d'aquesta comunitat. Vostès no saben quin paper jugam els consells insulars dintre de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Vostès no tenen en compte que existeix el govern de Mallorca, el govern de Menorca i el govern d'Eivissa i Formentera, que a Llei 8/87 permet que siguin els diferents consells qui s'organitzin territorialment cosa, per altra part, indiscutible, en diria, perquè algú pot defensar des d'aquesta tribuna que Mallorca no es pugui definir territorialment així com cregui?, és presentable que al govern de Mallorca, que representa els ciutadans d'aquesta illa, que han elegit democràticament els seus representants, vengui el Govern a trobar pèls en tot?, és normal que amb els vots de Menorca i d'Eivissa es canviï el model territorial que Mallorca ha decidit? Això, Sr. Conseller, no té cap sentit.

Igualment, els mallorquins no hem de dir quin model ha de tenir Menorca o Eivissa, perquè són realitats diferents, ho he defensat en diferents ocasions des d'aquesta tribuna. Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera, a través dels respectius consells insulars, tenen dret a decidir quin model territorial volen per a les respectives illes.

I la tercera raó, que també és important, és que no creim que aquestes Directrius en aquest moment puguin evitar el mal que realment s'ha fet durant aquests anys de govern del Partit Popular. Vostès són conscients que aquestes Directrius tenen moltes coses a millorar, i saben que no es milloraran en aquest parlament a tres mesos d'unes eleccions, en canvi, vostès sí que estan convençuts, perquè és de principi polític, que al principi de la legislatura, després que el 14 de juny s'ha passat per les urnes i s'ha decidit claríssimament qui volem que ens governi a nivell de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa o de Formentera i de comunitat de les Illes Balears, és un excel·lent moment per tenir un model propi, amb el qual un s'ha presentat a les eleccions i l'han votat o no en funció del seu programa, és el moment adient per poder-ho discutir amb les diferents forces polítiques, és un bon moment per consensuar un model territorial, perquè per molt que vostès vulguin defensar-ho, saben que en aquest moment no aconseguiran tenir el suport de cap força de l'oposició, ni d'Unió Mallorquina, ni dels Verds, ni d'Esquerra Unida, ni del PSOE, però el que és més greu, ni tan sols tenen el consens dels seus propis diputats. Vostè sap perfectament, Sr. Conseller, que dins el seu propi grup no hi ha un consens sobre aquest tema, ho va dir l'expresident Sr. Cañellas que va ser el cap de llista de les seves passades eleccions, que va dir que no hi estava d'acord i que preferia anar-se'n abans de votar unes directrius d'ordenació territorial que no tenien res a veure amb el seu programa i amb el que es va presentar, i vostès saben que traeixen fins i tot el seu propi electorat. Avui no sé què sortirà d'aquí, perquè el seu grup és molt especial, hi ha hagut gent que se n'ha anat del PP cap al Mixt, però a la vegada vota amb el PP sempre i quan no siguin determinats temes, a la vegada un senyor diu que ell no està d'acord, però no sap si serà dins o serà fora, i un ja se n'ha anat i no sabem si (...). En definitiva, si vostès mateixos, el seu propi grup, no està convençut d'un tema tan important com són les Directrius d'Ordenació Territorial amb les quals ens jugam el futur d'aquesta illa, és normal que venguin en aquest parlament a tres mesos d'unes eleccions i vulguin que l'oposició els voti? Crec realment que és un tema poc assenyat, crec que els passaran factura els seus i els altres, crec que realment es troben en un gran moment per retirar aquestes directrius.

I des d'Unió Mallorquina estam disposats a parlar de directrius d'ordenació territorial, de models territorials i a fer projectes de futur, però no estam disposats a venir aquí a dir un sí o un no sobre un tema que no té cap futur i que l'únic que farà serà empitjorar els resultats del dia de demà. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu, Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Per donar una primera posició sobre les Directrius d'Ordenació Territorial que proposa el Partit Popular, faré referència a uns articles, potser considerats menors del projecte. N'hi ha un que estableix que els ajuntaments, en dos mesos, després de l'entrada en vigor de les Directrius, comunicaran al Govern les característiques urbanístiques del seu municipi, superfície i capacitat de població dels sòls urbans, estat del planejament dels sectors urbanitzables, magnitud de les desclassificacions produïdes per les pròpies directrius. O sigui, que la informació precisa, de caràcter urbanístic per poder fer les Directrius, el Govern l'obtindrà després. El Govern proposa unes directrius d'ordenació territorial ignorant les conseqüències que produiran sobre la situació jurídica de l'urbanisme municipal. Així, a cegues, no es poden fer unes directrius d'ordenació territorial.

Una altra disposició diu que el Govern en els tres mesos següents a l'entrada en vigor de les DOT, avaluarà el cost econòmic de la seva aplicació. Sembla un acudit surrealista, però no, no és així. Després d'aprovar les Directrius, el Govern mirarà a veure quin és el cost. Aprovada la llei estimarà el cost. O sigui que el Govern ens proposa unes directrius de les quals ignora què costaran i qui ho pagarà. No sembla molt raonable aprovar una cosa així.

Una altra disposició estableix que als tres mesos posteriors a l'entrada en vigor de les DOT, el Govern aprovarà uns indicadors de sostenibilitat que serviran per fer el seguiment del seu compliment i per al control parlamentari de la seva aplicació.

Són tres exemples de com un pla, el Pla territorial de les Illes Balears, les Directrius d'Ordenació Territorial, s'ha fet ignorant els efectes precisos sobre l'urbanisme municipal, ignorant el cost econòmic de les decisions i sense saber com s'ha de fer el seguiment de la seva aplicació.

Les Directrius d'Ordenació Territorial són més que un pla i més que una llei. Un pla és un document amb informació, diagnosi, propostes, programació i finançament, tot això elaborat i aprovat amb participació ciutadana, social i institucional. Una llei és una norma aprovada per aquest parlament. Les Directrius són un pla que a més és aprovat per aquest parlament, així ho estableix, aprovat per aquest parlament l'any 1987, la Llei d'ordenació territorial; però l'aprovació de la llei no substitueix la participació pública, individual, col·lectiva i institucional, no cal recordar les fonts d'aquest requeriment de participació, les autoritats balears han firmat moltes presentacions, preàmbuls i pròlegs sota fotografies somrients als quals cantes les excel·lències de la participació; però la realitat és que aquestes directrius que avui debatem seran una llei, però difícilment podran ser considerades un pla, el pla d'ordenació territorial de les Illes Balears, perquè ni aporten informació, ni fan el diagnòstic de la situació, ni programen, ni tenen cap estimació de cost, ni de fonts de finançament, i, a més, pateixen un dèficit de participació, perquè és un projecte substancialment diferent de l'Avanç que fa un any i mig va ser sotmès a informació pública durant tres mesos, novembre i desembre del 97 i gener del 98. No s'han consultat institucionalment els municipis i els consells, clarament afectats per les determinacions de les DOT, i no s'ha sotmès a participació ciutadana, ni dels col·lectius i entitats i corporacions interessats i afectats.

Què han pensat?, que una costosa campanya publicitària netament electoralista i amb falsedats flagrants podia substituir el dret de participació?, que consultar la llei als batles dels Partit Popular i incorporar propostes seves, els ajuntaments en general ja hi havien participat?

Però, els elements positius en relació amb el sòl urbanitzable, pocs i insuficients i amb excepcions inacceptables que puguin tenir les Directrius d'Ordenació Territorial, ens cau de les mans quan comprovam la gran mentida del Govern del Partit Popular. Els màxims, els sostres de població. Govern balear, són pantalles d'ordinador que serveixen per a les presentacions públiques, Directrius d'Ordenació del Territori, regulació del creixement futur, Illes Balears, 1.678.000 habitants. El president Matas se'n va a Atenes, i amb poca diferència, perquè s'equivoca, diu, "la capacitat poblacional a Balears, 1.720.000 habitants", això són les Directrius segons el president Matas. I és més, a les notes i als comunicats de premsa oficials del Govern es diu que "aquesta restricció -es refereix al 10% de creixement del sòl en deu anys, del sòl classificat-, aquesta restricció significa que en un termini de deu anys només es podrà cabuda a un increment poblacional del 14% en relació a la població actual". D'on surt això? I aquests anuncis, repetits a tots els mitjans de comunicació, duen aquí uns diagrames que jo m'he permès ampliar, que també diuen quin és el sostre de població de les Directrius d'Ordenació Territorial.

Els sostres de població, els màxims de població de les Directrius són l'evidència més clara del caràcter estrictament electoral del projecte que avui debatem, pura reacció al pànic creat per unes manifestacions massives a Mallorca, a Eivissa i a Menorca, reclamant una ordenació racional del territori, pura reacció al conjunt d'enquestes que coincideixen en una cosa, posar en qüestió la permanència del Partit Popular en el poder a les Illes Balears a partir del mes de juny. El Govern introdueix als seus discursos, als documents que reparteix als mitjans de comunicació, a la publicitat que pagam entre tots, uns màxims de població que no són a les Directrius d'Ordenació Territorial, són xifres de reducció de la capacitat de població dels planejaments actuals gratuïtes, que ni hi són ni es poden deduir de l'aplicació de les Directrius d'Ordenació Territorial. És una manipulació descarada de l'opinió pública.

Atribuir a un producte una qualitat, a una campanya publicitària, una qualitat, una composició que no té, és incórrer en un delictes de frau al consumidor, i anunciar profusament, publicitàriament unes qualitats, uns continguts que no té a un projecte de llei, un articulat concret, això, què és? Això és estafa al ciutadà, és mentir a l'opinió pública, això és engany a l'elector, i això és el que el Govern del Partit Popular ha fet amb les Directrius d'Ordenació Territorial. Dir, repetir, publicar que el sostre de població que les DOT estableixen per a les Illes Balears és 1.678.000 habitants, i el de Mallorca 1.250.000 habitants, el de Menorca 168.000 habitants i el d'Eivissa 260.000 habitants, és una monumental i cínica operació de manipulació política, de frau polític. Resulta penós veure com, manipulats amb la seva bona fe, dirigents de confederacions patronals, d'associacions sectorials d'empresaris, d'entitats socioeconòmiques expressen el seu acord amb uns màxims de població que no existeixen a les Directrius d'Ordenació Territorial, és una presa de pèl sense precedents a tota la societat, fins i tot el director de l'aeroport de Palma declarà que es revisaran a la baixa, a la meitat, les previsions de creixement de passatgers de l'aeroport en base a les inexistents xifres de màxims de població de les Directrius d'Ordenació Territorial.

Sr. President Matas, em deu escoltar, Sr. Conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori, surtin aquí i diguin a quin article, a quina disposició de les Directrius d'Ordenació Territorial s'estableixen aquestes xifres màximes de població a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i al conjunt de les Illes Balears. Els preg una resposta clara.

Però el Govern, el conseller, el director general, diu, "això, aquestes xifres són possibles perquè no tan sols s'han de reduir els sòls urbanitzables, sinó que a més s'han de reduir els sòls urbans", cosa que no diuen les Directrius d'Ordenació Territorial a cap article, una cosa és dir que la capacitat del sòl urbà es tindrà en compte per dimensionar l'urbanitzable, i una altra és dir que es reduirà, o desclassificarà o congelarà la capacitat del sòl urbà. Facem, idò, un exercici d'imaginació, procurin seguir-me. Imaginin que sí, que hi ha un article, una disposició a les Directrius que fixa el sostre màxim de població per d'aquí a deu anys, per a l'any 2009, i que aquestes quantitats hauran de tenir en compte els plans territorials de cada illa, són 1.250.000 a Mallorca, 168.000 a Menorca i 260 a Eivissa i Formentera, i vegem què suposaria, això.

Analitzem el cas de Mallorca, per exemple. La reducció de població, d'acord amb la publicitat, d'acord amb aquesta publicitat, seria a Mallorca d'1.915.000 habitants, les restes vostès mateixos les sabran fer; imaginem, per simplificar, per evitar discutir aspectes secundaris del raonament, que tot el sòl urbanitzable actual, tot, d'ús residencial, turístic o mixt, fos desclassificat, tot, i passàs a sòl rústic, té una capacitat, ho sabem de 375.000 habitants; per tant, si restam les dues quantitats hauríem de reduir la capacitat del sòl urbà a l'illa de Mallorca en 1.540.000 habitants; el creixement previst en deu anys per aquesta publicitat per a l'illa de Mallorca és de 145.000 habitants. Idò, facin els càlculs, i els sortirà que del sòl vacant en sòl urbà, nou de cada deu solar han de ser desclassificats, fets ineducables o congelada la seva edificació després de l'any 2009, després de deu anys. Aquesta és la conclusió d'aquestes xifres que no consten a la documentació de les DOT.

Jo ja sé que el Sr. Cañellas no ha deixat aquesta casa, el Parlament, per aquest motiu, però no hi ha dubte que bona excusa sí que n'hi han donat. Serà ver que el Partit Popular i el president Matas cercant el centre han perdut el nord, i és que fa tan pocs anys que el Govern amb motiu del debat del POOT, el Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística de Mallorca, deia, i em permetin que obri aquí unes cometes, "hi ha una sèrie de mesures del POOT que no són aplicables al sòl urbà i a l'urbanitzable amb pla parcial definitivament aprovat", per què?, per raons purament i senzillament de dos tipus, una econòmica -ho diu el Govern això, eh?, alerta, no m'ho posin en boca meua, això ho diu el meu antagonista en aquell debat, el Govern-, una econòmica, no hi ha doblers suficients per fer front a aquest tipus d'indemnització, i una altra, també, per què no dir-ho?, de tipus polític, escoltin, "nosaltres no estam en contra de les economies de petita i mitjana escala, no volem perjudicar aquell petit i mitjà ciutadà d'aquesta comunitat que té un solar dins una zona urbana consolidada, que ha costat molts d'anys de sacrifici, de feina, d'esforç, de suor, i ara, d'una ganivetada salvatge i mesquida, li llevaríem de cop i volta les seves expectatives i els seus drets sobre aquest solar". Si la publicitat fos certa, si els màxims de població estiguessin inclosos a les DOT, si la publicitat del Govern es convertís en norma, nou de cada deu propietaris de sòls urbans, rebran aquesta ganivetada salvatge i mesquida del Partit Popular.

Fa tan pocs mesos, no arriba a cinc mesos que el president de les Illes Balears demanava des d'aquesta tribuna a l'oposició que explicàs a la gent, donàs seguretat a la gent, donàs garanties que no se n'anirà a dormir i el dia següent es despertarà i li hauran confiscat la seva propietat. Si la voluntat del Partit Popular és que nou de cada deu propietaris de solars perdin el seu dret a edificar, crec que la brúixola política del Partit Popular deu girar més bojament que un ventilador, i que no s'atura ni marca nord, ni sud, ni est, ni oest.

S'ha dit i ho compartesc, que el Govern del Partit Popular de les Illes Balears és únicament un gabinet de màrqueting, una operació de publicitat fraudulenta com la que aquest gabinet ha dut a terme, a la vida empresarial, al món privat, hagués suposat el tancament de l'empresa i el final de la carrera professional dels seus responsables, que els ciutadans se n'adonin dels governants que patim.

Per tant, senyores i senyors diputats, la llei que avui tractam aquí, les Directrius d'Ordenació Territorial, no proposen cap màxim de població ni per a les Illes Balears, ni per a cadascuna de les Illes, ni per als municipis; el que sí proposen és una reducció de sòl urbanitzable, unes desclassificacions automàtiques per imperatiu de la llei, unes desclassificacions posteriors per a planejaments municipals a compte del que decideixi el Pla territorial, i unes desclassificacions als plans territorials per adequar-se a un màxim d'increment de sòl, de sòl classificat del 10% o del 12%, segons els casos, en deu anys.

La prohibició de noves urbanitzacions costaneres és una reiterada petició al Parlament i al Govern, rebutjada pel Partit Popular. La prohibició d'urbanitzacions aïllades és positiva, però l'ambivalència de la definició permet moltes urbanitzacions que el sentit comú permet com a aïllades i les Directrius no prohibeixen. Segons les Directrius no són aïllades, no es desclassifiquen ni es prohibeixen els urbanitzables que no toquen en sòl urbà, sinó en altres urbanitzables sense executar, és una definició equívoca, ja que una urbanització es pot fer i quedar aïllada per tocar damunt el paper en sòl urbanitzable d'execució mai no realitzada.

Però, a més, la casuística aplicada tant a les desclassificacions genèriques com a les excepcions, són incomprendibles per als no iniciats. Els iniciats del Partit Popular, els que saben les conseqüències patrimonials de cada frase, de cada article, de cada apartat de les Directrius, segur que ens ho podran explicar, mentrestant jo planteig interrogants que de fet són afirmacions crítiques.

Té sentit que els sòls urbanitzables programats de quatre anys, que s'hauria d'haver fet el seu pla parcial dins el primer quadrienni d'un pla general, resultin desclassificats i potser al mateix municipi els sòls urbanitzables no programats que en principi es preveuen per desenvolupar després dels programats, es mantinguin perquè no tenen dotze anys? Consideren que té alguna lògica, això? Ens podrà explicar el Govern quin és el sentit d'aquest joc d'annualitats? Si el Govern està disposat a pagar per redimensionar el sòl urbanitzable, per reduir-lo, encara que ignori el cost i la font del finançament, com és possible que al mateix temps classifiqui més sòl a Ciutadella per estalviar-se una part del que costa una obra pública d'interès general com és l'ampliació del port de Ciutadella, es promou una urbanització que exigirà reduccions, probablement indemnitzables a altres punts de l'illa, per tal d'obtenir un recursos econòmics per a una obra pública necessària. Que no creixi, hauran d'indemnitzar menys i podrà dedicar els recursos a l'obra portuària.

El cas del municipi de Campos és un cas extraordinàriament confús en la seva explicació. Es diu que la seva situació d'abandó forçat de les activitats agràries més tradicionals i d'absència d'una activitat econòmica terciària, és el que motiva aquesta situació d'excepció. I jo els deman, és que només en el municipi de Campos, a les Illes Balears, a l'illa de Mallorca, es produeix una situació d'abandó forçat de les activitats agràries tradicionals i d'absència d'una activitat econòmica terciària?, i per això al municipi de Campos se li permeten 23 noves urbanitzacions?, per aquest fet, que també es produeix a moltíssims d'altres municipis de la mateixa illa? Algú creu que aquesta és l'argumentació real que justifica aquesta situació d'excepció?

En conclusió, senyores i senyors diputats, podríem tractar moltes d'altres qüestions, les rebaixes de la llei d'espais naturals, les rebaixes de les competències dels consells insulars, les absències dels criteris del Pla Territorial de Mallorca, tenint en compte el que va aprovar el mateix Consell de Mallorca, el creixement admès de l'aeroport de Palma, la terciarització sistemàtica del sòl rústic, a través d'usos turístics i a través de la urbanització i edificació difusa, el silenci sobre el dret de pas tradicional a les voreres i muntanyes, molts d'aspectes que incideixen en qüestions importants; però la conclusió més important, més greu que el Grup Parlamentari Socialista extreu del projecte de Directrius d'Ordenació Territorial és que no suposen contenció del ritme de creixement residencial i immobiliari, que no afronten allò que els nostres conciutadans veuen com a major preocupació, que ja ve massa gent cada any, durant l'estiu. Amb aquestes directrius, si els mercats ho permeten, i aquests no estan regulats per aquestes directrius, el creixement dels darrers anys continuarà imparable, a causa de la gran capacitat dels sòls urbans i dels projectes d'urbanització aprovats que no són afectats per les Directrius.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant. Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Ja som a la darrera frase, Sr. President. Moltes gràcies.

Les regles generals a aplicar per ajuntaments i plans territorials parcials i les excepcions explícites i implícites permeten moltes noves urbanitzacions, i que tot això encara que limiti la nova ocupació del litoral o la creació de nous nuclis aïllats, és cert que amb excepcions ben indignants, no configura un creixement, un futur sostenible per a les Illes Balears. I per això, demanam la devolució d'aquest projecte al Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el seu portaveu Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Un dels portaveus que m'ha precedit ha afirmat que aquest projecte de llei suposa una millora respecte de la situació existent, sense voler polemitzar amb l'oposició, he de dir que discrep, que aquest projecte de llei no suposa cap millora de la situació urbanística existent, sinó que suposa un retrocés, i precisament per això presentam una esmena a la totalitat.

El nostre grup sempre ha votat a favor de qualsevol mesura que suposàs un avanç en la protecció del territori, però en el cas que ens ocupa no podem ignorar que des que es va iniciar aquest debat urbanístic aquest estiu, hi ha hagut una mesura important, la més important des de l'aprovació per aquest parlament de la Llei d'espais naturals, que va ser la moratòria urbanística, la suspensió de 77 urbanitzacions per part del Consell de Mallorca. Aquesta és la situació existent, una situació urbanística a les Illes Balears que, en concret, a l'illa de Mallorca, ha permès que una administració, el Consell de Mallorca, suspengués 77 urbanitzacions, la gran majoria al litoral, impedit-ne, intentant impedir-ne la construcció. I aquestes directrius d'ordenació del territori usurpen competències del Consell de Mallorca i permeten un nombre important d'aquelles urbanitzacions, per tant, hem d'analitzar aquestes directrius d'ordenació del territori relativament respecte de la situació existent que és de suspensió de 77 urbanitzacions a la vorera de mar.

És a dir, si no s'aprovassin aquestes directrius d'ordenació del territori, la situació urbanística de Mallorca, què seria, millor o pitjor? I jo afirm, d'una manera contundent, que seria millor si es deixava actuar el Consell de Mallorca, tal com té previst. La situació urbanística de l'illa de Mallorca serà més dolenta amb l'aprovació d'aquestes directrius d'ordenació del territori. Ens trobam, per tant, amb una mesura pretesament proteccionista que a la pràctica impedeix protegir a d'altres administracions. Aquesta és la realitat. Les DOT empitjoren la situació.

Ens trobam, per tant, davant una gran fal·làcia, això és un joc, hem entrat en una espècie de joc, de grans declaracions, de provar-se per veure qui és més proteccionista, i quan un juga i no du res, o s'ha de retirar del joc o ha de fer un "farol", el que es diu un "farol"; les DOT són un gran "farol", el Govern ha volgut posar la resta, però el problema és que quan ha hagut de mostrar les cartes no du res, i perdrà aquest gran debat. El problema és que hi perdrà Mallorca i hi perdran les Illes Balears, en conjunt.

Què diu la propaganda oficial? L'ha mostrada prou el Sr. Triay i no insistiré. La propaganda oficial, jo també tenc la pàgina d'Internet, jo la tenc en colors, Sr. Triay, diu que la capacitat de població en aquest moment és de 4.015.000 habitants, i d'aquí a deu anys, tndrem una capacitat de població d'1.678.000 habitants, ja n'hi ha, no s'hi han posat per poc. Això, evidentment, és fals, és una gran mentida. Intentaré donar unes dades noves per no repetir-ne amb el Sr. Triay. Nosaltres tenim una resposta oficial, donada l'any 96, a finals del 96 pel que era aleshores conseller d'Ordenació del Territori, el Sr. Bartomeu Reus, a finals de l'any 1996, la capacitat construïda, és a dir el que ja estava edificat a les Illes Balears, suposava una capacitat de població d'1.624.834 persones, hem de tenir en compte que en tres anys s'han fet moltes casetes a fora vila, s'han fet moltes finques dins urbans, s'han fet noves urbanitzacions, per tant ens podem, trobar que avui, aquests 1.678.000 habitants, prevists per d'aquí a deu anys, segons el que ens deia el Govern, ja està fet; què suposa, per tant, passar de 4.015.000 habitants a 1.678.000 habitants?, significa que a partir d'ara no podem fer ni una sola caseta o casa dins fora vila, que no podem fer ni un metre quadrat més de sòl urbanitzable, ho hem de desclassificar absolutament tot, i que s'ha acabat la possibilitat de construir dins Palma, dins Porreres, dins Lluçmajor, dins Ferreries, dins Eivissa, és a dir que, en aquest moment hem, de dir prou, basta, els paletes hauran de deixar les paletes, i els mestres d'obres s'hauran de dedicar a no sabem què.

Els ciutadans s'aixecaran el matí, com deia el president del Govern, i aquell solar que tenien, no hi serà, hi haurà figueres de moro sembrades, els hauran confiscat, això és el que diu la propaganda oficial. 1.678.000 habitants d'aquí a deu anys, ja estan construïts avui. Se'n temen dels disbarats que han dit?, de la gran mentida que han dit? I això els ho diguérem fa un mes, ja aquí, aquests debats hi són, i hi ha insistit, avui en dia, avui encara surten els mateixos anuncis, podrien dir, no, no, sí, efectivament, això era una equivocació, ens passarem, clar, quan un es converteix a la protecció del territori, ja se sap, posa el turbo, ... Però no, han continuat, han continuat volent enganyar l'opinió pública.

I per què, tot això? Senzillament per amagar que les Directrius d'Ordenació del Territori, en realitat, permeten la urbanització de les urbanitzacions més conflictives que volia aturar el Consell de Mallorca. Han volgut fer un fals debat, sobre sostre de població, quan el debat real és de contenir el consum de territori, és invertir aquest model econòmic basat en l'especulació i en continuar urbanitzant el nostre territori, perquè per molt que diguin que fixaran una capacitat de població d'1.678.000 o de 3 milions o de 10 milions, vostès ho diuen, això ho regularà el mercat, i si continuen venint turistes i continua venint gent de fora, no posarem barreres, i vendran. Es tracta de canviar el model, i el model no es canvia.

Faré una incursió en una altra llei, perquè té molt a veure amb l'ordenació del territori, la Llei general del turisme. Parlaven, no només, de contenció de places, record la primera exposició a Sa Llonja, que la vaig anar a veure, hi havia un gran panell i deia que en aprovar-se les Directrius d'Ordenació del Territori, per donar d'alta una nova plaça turística, n'haurien de donar tres de baixa, això estava exposat a Sa Llonja, per autoritzar una nova plaça turística n'haurien de donar tres de baixa. Bé, les DOT no en parlen, però en parla la Llei general del turisme, que també tenim en tramitació, i què ens diu?, que en segons quins casos, per cada una de les places que donen de baixa, en podem donar dues d'alta. Seguint la progressió, un hotel de 200 places podrà donar lloc a un hotel de 375 places. Per tant, què fan aquestes DOT?, aquestes DOT no entren dins sòl rústic, si volen parlar de capacitat de població, la capacitat de població dins sòl rústic són 520.000 places noves, no hi entren, no entren dins sòl urbà, no contenen l'increment de l'oferta turística perquè per cada plaça donada de baixa en poden donar dues d'alta. Únicament actuen damunt una part del sòl urbanitzable. Aquesta és la situació. I amaguen el vertader debat.

Vostès volen substituir uns topònims que són els que han mobilitzat l'opinió pública, que són els que han fet sortir la gent al carrer, noms d'urbanitzables, noms d'espais naturals en molts de casos d'un valor paisatgístic impressionant, i ho han volgut substituir per un debat numèric, totalment fals.

Diu la propaganda oficial, "les DOT no permetran nous nuclis de població, nous nuclis de població aïllats", i surt al video, a l'anunci un gran poble, un nucli, i diuen, "això a partir d'ara no es podrà fer". Fals, mentida una altra vegada. Excepcions, el port de Ciutadella, aquests dies ja la Comissió Mixta ha triat el projecte més expansiu, 2.000 places, 500 amarraments a un port esportiu, un camp de golf; Campos, Campos, a més a més, a partir d'ara ja perquè la llei anul·la la moratòria del Consell de Mallorca, és a dir, una vegada aprovada es poden ja tramitar tots els expedients que tinguin iniciada la tramitació, per cert, que aquest iniciar la tramitació és un terme urbanístic inexistent, en urbanisme, s'inicia una tramitació quan s'aprova inicialment un pla parcial, podem pensar que aquesta frase és pensada perquè tots els projectes que han iniciat la tramitació, és a dir, que han presentat una instància, ja es puguin executar; el Sr. Triay ha parlat de 23 urbanitzacions al municipi de Campos. I jo crec que Campos, ja hem de començar a desmitificar aquest victimisme per haver protegit es Trenc, perquè aquest parlament va protegir es Trenc, resulta que tota la vida haurem d'aguantar que els membres del Partit Popular de Campos ens tirin en cara que hem aturat la pagesia, és a dir, per no haver autoritzat la urbanització d'es Trenc, hem aturat l'activitat agrària del municipi de Campos. L'activitat agrària del municipi de Campos, entre d'altres qüestions, que responen a tota una política agrícola general que s'ha fet, però també els culpables són els representants polítics del Partit Popular que han negat l'aigua a Campos. Hi ha pagesos, jo he parlat amb ells, que fa deu anys que tenen sol·licitada aigua depurada i els han passat davant els camps de golf; les autoritzacions que han sortit al butlletí per donar aigua als pagesos de Campos (...), jo he vist dues autoritzacions per

donar aigua depurada a camps de golf. Clar, que se'n va per avall l'activitat agrícola de Campos, una zona de reguiu, si l'aigua que hauria de servir per mantenir els pagesos, la donen als camps de golf.

Hi ha més excepcions, però, la disposició transitòria sisena, l'apartat 2, té dos apartats el d1) i el d2), i què diu?, és un vertader jeroglífic, és un vertader jeroglífic, però l'hem interpretat. I darrera la transitòria sisena, apartat 2, d1), llegim les urbanitzacions on hi tenen més interès dos membres del Govern, la consellera de Presidència, que darrera aquesta transitòria sisena 2.d1) permet que es faci la urbanització de Son Ferrandell, promoguda pel famós ciutadà australià Sr. Skase; i darrera aquesta mateixa transitòria, hi llegim les urbanitzacions d'Alcúdia, on també hi té molt d'interès el batle d'Alcúdia i conseller de Medi Ambient, i Alcanada troba l'enclotxa dins aquesta transitòria sisena 2.d1).

I la transitòria sisena 2. d2), també l'analitzam fins que hi trobam l'enclotxa per on es permet la urbanització d'es Canons d'Artà.

Hi ha cap urbanització de les que en aquests moments estan en tramitació que no es pugui fer amb les DOT? És una pregunta que m'agradaria que em contestassin. De les urbanitzacions que en aquest moment estan en tramitació, n'hi ha cap que l'aturin les DOT? Jo no n'he trobada cap. Però, encara hi ha més excepcions.

A la disposició transitòria sisena, en el primer apartat, excepcionalment es permeten tots els nous nuclis de població, només s'exigeix una cosa, consens polític, majoria absoluta de l'ajuntament, a la Comissió Insular d'Urbanisme i al Govern balear. Si tots tres són en mans del Partit Popular, fins i tot sa Talaiola es podria fer, com ha dit l'actual batle de Santanyí encara, el Sr. Cosme Adrover, que li varen dir: "les DOT aturaran sa Talaiola", diu, "no, es podrà fer". Efectivament, amb aquesta excepció, sa Talaiola també es podrà fer.

Per tant, no és ver que aturin els nous nuclis de població, es fals. No és ver que protegeixin els 500 metres del litoral, i si tenc temps hi entraré, quina urbanització projectada al litoral aturen, no és ver que redueixin les places turístiques, no aturen el creixement a fora vila. Però m'agradaria parlar d'un altre tema, també, de les indemnitzacions.

Quan es parla d'indemnitzacions o de desclassificar es diu que sempre es faran per un procediment negociat, que s'indemnitzaran els propietaris, però això, amb l'experiència de Cala Mondragó, la veritat és que ens fa tremolar. I la jurisprudència que hem tengut tots aquests anys, que diuen que allà on l'administració ha fet una retxa, pot esborrar aquesta retxa sense indemnitzar més que per les despeses ocasionades per la urbanització. En definitiva, pagar el cost del projecte?, quina jurisprudència segueixen? I el més nou és anar-se'n a Europa a demanar euros per desclassificar. Miri el que ha de dir un ciutadà europeu que se n'entén un poquet d'urbanisme, arriba el president d'una comunitat autònoma, de Balears, i diu, "mirin, és que aquests anys ens hem equivocat, vàrem classificar massa espai urbanitzable, ara en volem passar a rústic i hauré de pagar als propietaris". Uep!, això, això és xauxa, *jauja*, com dirien vostès, a partir d'ara, qualsevol responsable polític d'un territori començarà a fer retxes, classificarà com urbanitzable i després d'un any dirà, "em vaig equivocar, he fet unes previsions de creixement desmesurades, per tant ara això ho hem de redimensionar, paguin-me, vengua euros", és que això fa riure, això, vaja, si no fes plorar, faria riure.

I llavors encara hi ha una qüestió, i és aquest urbanisme de tirallínies, aquestes famoses projeccions ortogonals, bé, a partir d'ara, un propietari que tenguí un espai afectat per aquestes projeccions ortogonals, haurà de contractar un equip de geògrafs per saber quin espai es pot urbanitzar i quin no. Fan un urbanisme de tirallínies, els urbanitzables, els urbans normalment es delimitaven seguint l'orografia del terreny, un camí, seguint un torrent, seguint una marjada, però ara vostès tiraran una línia, aquí és rústic i aquí és urbanitzable, convertiran Mallorca en el mapa d'Àfrica, amb aquesta quadrícula, en definitiva amb una inseguretat urbanística, i acab, Sr. President, amb una inseguretat urbanística que no sabem com hauré de resoldre.

Tenc més temem, hi entraré a la rèplica, però permeti'm un minut, Sr. President, per parlar d'un tema que ha estat notícia darrerament. La disposició addicional desena diu: "Les administracions autonòmica i local preveuran mesures i actuacions que afavoreixin l'adquisició del primer habitatge per a aquelles persones residents més de cinc anys a l'illa, que es comprometin a mantenir-ne la propietat per un període no inferior a cinc anys". Això ho diu el projecte del Govern, "mesures que afavoreixin l'adquisició del primer habitatge", i quan el PSM ha presentat una proposició de llei per afavorir l'adquisició del primer habitatge o d'una finca rústica en el cas d'un pagès, ens han dit que anàvem contra la Constitució, que anàvem contra Maastricht, que això era discriminar uns ciutadans europeus respecte d'uns altres. I què diu aquí?, això no és inconstitucional?, l'inconstitucional només és el que presenta un altre grup de l'oposició? Això demostra la visió sectària que tenen vostès de la política.

Finalment, Sr. President, i ara sí que ja acab, li ho prometo, aquest projecte de llei és la història d'un gran frau. Ho han dit ja, ho ha dit el Sr. Triay, jo crec que si algú denunciava aquesta escandalosa campanya publicitària als tribunals, els condemnarien per publicitat enganyosa, per delictes d'enganyar la gent. Volen fer creure que protegeixen quan impedeixen protegir, volen fer creure que aturen el creixement, quan fomenten el creixement urbanístic. Mirin, ara que estam en temps dels darrers dies, aquestes DOT són un gran disfressat, són una gran bubota de Carnaval.

Moltes de gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern, té la paraula el conseller de Medi Ambient, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo crec que haver de pujar aquí i tenir la necessitat de defensar les Directrius, la bondat de les Directrius d'Ordenació del Territori, no hauria de ser necessari, com a proposta. Les mateixes directrius, com a proposta, com a model, s'haurien de defensar per elles mateixes, ara bé, darrera aquesta exposició que han fet, pràcticament tots els portaveus de l'oposició, jo crec que fa falta fixar tota una sèrie d'idees i de conceptes al respecte. La crítica, la majoria de la crítica que s'ha fet a aquestes directrius, jo diria que ha tengut un contingut gairebé només, només polític, i és ben legítim, és lògic, és normal, és natural, som el Parlament de les Illes Balears i, per tant, les lectures polítiques de qualsevol instrument que es presenti aquí són lectures legítimes, lícites, el que passa és que jo crec que aquestes directrius d'ordenació del territori, aquesta vegada jo crec que valia la pena, que val la pena, continuu pensant que val la pena, que féssim una lectura en positiu, una lectura per aportar crítica, però crítica positiva, que analitzàssim la realitat de les coses, les necessitats de la nostra societat, les necessitats, les aspiracions, les inquietuds, les manifestacions també, per què no dir-ho?, de la nostra societat, i fer unes aportacions jo crec que més positives.

El que jo els puc dir en aquest sentit és que des del Partit Popular, des del Govern estam fent, estam oferint, el nostre model territorial a tots vostès, a tota la societat de les nostres illes. És un model, jo crec que ha quedat ben clar, és un model indubtablement millorable, discutible, però és un model que al cap i a la fi nosaltres posam a disposició d'aquest parlament, a disposició de tots vostès, com a eina de feina. I vostès què ens han ofert, avui? Res, absolutament res. Buidor, crítica, negativisme, cap aportació ni una en positiu.

He de reconèixer que de qualque manera, almenys de qualque manera des del Govern, des del Partit Popular i amb les Directrius, ens l'estam jugant, tots, tots. No tenim referències anteriors, no tenim experiències territorials en les quals mirar-nos, sustentar-nos, proposam un model innovador, innovador i valent, però és un model ben estudiat i és un model responsable.

Analitzem, idò, per què dic això.

Quan dic que està estudiat, que és fruit d'una elaboració minuciosa de molt de temps, d'anys, crec que tots vostès coneixen perfectament el nivell d'elaboració prèvia, de preparació, de feines de camp, de diagnòs prèvia, preparatòria que s'han realitzat per dur endavant les Directrius. Jo crec que tots vostès saben que hi va haver una feina de camp molt important, cap a l'any 96, crec recordar que era, on fruit d'aquesta feina va sortir un document, l'anàlisi i diagnòs de la nostra comunitat, del model territorial que hi havia en aquells moments a la nostra comunitat. Posteriorment, es varen editar unes hipòtesis de model territorial, a les quals hi feren feina més de 150 professionals multidisciplinars de distints àmbits professionals, més de 140 institucions de la nostra comunitat varen ser consultades, varen ser, de qualque manera, convidades a aportar el seu punt de vista a aquestes directrius i, posteriorment, fruit de tot aquest debat importantíssim, de tot aquest debat social, es va presentar l'any '97 l'Avanç de les Directrius d'Ordenació del Territori, que el Sr. Grosske ha tengut a bé mostrar-nos.

Aquest avanç, jo crec que ningú no pot dubtar que probablement ha estat el document, suport de document legislatiu que més debat, que més capacitat de diàleg, que més aportacions ha sofert a la nostra comunitat. Varen estar a una primera exposició pública obligada, de dos mesos, i posteriorment passaren a una segona exposició pública, a un tercer mes d'exposició pública, dins el qual s'anaren fent distintes aportacions des de tots els àmbits de la nostra comunitat i que, de qualque manera, en la mesura del possible, en allò que podia coincidir amb el nostre model, hem anat incorporant a aquestes directrius. Evidentment, és fruit del text que avui analitzam és, com no pot ser d'altra manera, el fruit d'aquest avanç d'aquestes directrius d'ordenació del territori que, pesi a qui pesi, jo dic que bàsicament en el fonamental coincideix la seva filosofia, si no el seu text, en l'Avanç de les directrius d'ordenació del territori que havíem, en el seu moment, presentat.

I quan dic que aquest és un projecte responsable, ho dic també perquè som conscient que som, probablement, davant la norma, davant la proposta legislativa més important que s'ha debatut en aquest parlament durant la present legislatura. I no ho dic, no voldria que ningú se m'enfadàs, per immodèstia o per qualque afany de protagonisme absurd, ho dic perquè jo crec que el nivell de debat que he posat abans de manifest entre els col·lectius ciutadans, el nivell de debat política que hi ha hagut dins aquest parlament i fora d'ell, també, sobre els mitjans de comunicació, ha estat importantíssim. Em creguin si els dic, en aquest sentit, que per això, el nivell de conscienciació que hi ha dins el Govern és molt important, hi ha una assumpció de responsabilitat per part nostra, per part del Govern, rigorosa, formal, solemne, d'exercici de la responsabilitat de govern, i en aquest sentit, qualque crítica que avui no he sentit afortunadament molt repetidament, però que sí que s'ha dit, que és la presentació de les Directrius, ara que acabam aquest període parlamentari i també el període legislatiu, no respon sinó a una altra cosa, a un procés absolutament natural de formació, d'anàlisi per treure endavant aquestes directrius. No respon a altra cosa. Vostès són perfectament conscients que la feina de les Directrius d'Ordenació del Territori no són en absolut una feina que s'hagi fet d'una manera apressada, que s'hagi fet de pressa i corrents, no, és fruit d'una feina ben acurada, d'unes reflexions profundes damunt el nostre territori, d'un escoltar, també, per què no dir-ho, sense cap tipus de reserva, perquè de vegades hi ha reserves que semblen, jo crec que són excessivament formalistes, d'escoltar tots els interlocutors socials, absolutament tots, tots.

Estic convençut, en aquest sentit, que les Directrius indubtablement són millorables, sens dubte, dins aquest període parlamentari i via esmenes, així serà, però també tenc la convicció que des del PP, des del nostre partit, des del Partit Popular, des del Govern i també des de la Conselleria de Medi Ambient, hem fet una feina important, una feina seriosa i rigorosa, hem fet, hem dotat aquest parlament, i esper que ens uns dies també a tota la societat balear, d'una bona eina de feina, d'una bona eina de futur, d'un bon text legislatiu que indubtablement serà millorat. I mirin, aquesta és, efectivament, com qualcú ha recordat aquí, una sensació que compartim des del Govern amb distints membres de la Unió Europea, bàsicament amb els membres que tenen al seu càrrec l'ordenació del territori i que, com vostès saben, d'una manera expressa, absolutament expressa, han donat el seu suport, el seu reforç a aquestes directrius d'ordenació del territori.

Hem d'entrar, però, lògicament, com no pot ser d'altra manera, dins les crítiques que hi ha hagut a aquestes directrius, crítiques, algunes, que avui s'han repetir, s'han reiterat aquí, i que, per cert, no deixa de ser curiós que una de les primeres crítiques que es produïren a les Directrius, avui repetida, és que des del Partit Popular no seríem capaços de dur endavant aquest projecte, no seríem capaços de dur endavant aquesta proposta, que aquest text mai no arribaria, tal i com està plantejat en aquest moment, dins el Parlament, mai no arribaria a bon port, en aquest parlament. Crítica que, sota el meu punt de vista, el que fa és, en primer lloc, posar de manifest que evidentment vostès, l'oposició en general, qui feia aquesta crítica, en el fons, no podia deixar d'estar d'acord amb les Directrius, amb la filosofia de les Directrius, perquè el que deia és que no les creia, que de qualque manera no podia ser mai que a les qüestions de fons ja ni tan sols hi entràvem, i això, per a mi, significa que en el fons hi havia uns plantejaments bastant lògics, bastant racionals i de qualque manera acceptats, convertits. Abans hi havia hagut una reacció primària, una reacció infantil, irracional, que era que davant l'evidència del model que presentàvem, un model seriós, rigorós, proteccionista, valent, decidit, hi havia, per part de l'oposició que reposicionar-se. Havien de prendre noves postures i havien de fer alguna cosa, i la primera reacció va ser ben clara, va ser negar-ho, negar la realitat, això no era ver, no ens ho creïem ni nosaltres, que mai el Partit Popular podria dur endavant un projecte, una proposta com aquesta. Efectivament va ser una primera crítica que va demostrar un gran nivell de maduresa. La reacció, si vostès m'ho permeten i sense que ningú n'o s'enfadi, d'un al·lot petit que nega la realitat quan no li agrada el que veu, quan no li agraden les coses.

Hi ha hagut també qui ha criticat, generalitzant, les Directrius perquè eren massa proteccionistes, perquè de qualque manera el que feien era envair àmbits de la vida dels particulars, de la vida privada, que no havien de cedir aquests àmbits a interessos, al bé comú, a interessos generals, més o manco legítims però també, de qualque manera, interessos generals. Han estat els menys, n'hi ha hagut, però els que menys. La majoria de l'oposició parlamentària, per no dir gairebé tota, ha argumentat justament tot el contrari, ha argumentat que les Directrius són insuficients, que no basten, hi ha hagut qui ha dit des d'aquesta tribuna que no només no bastaven, sinó que eren un retrocés, que representaven un retrocés respecte de la situació actual que tenim en aquests moments, hi ha hagut qui també ha reconegut que qualque avanç havíem tengut, i bé ...

Jo, en aquest sentit, el que els vull dir, i m'han de permetre la llicència, que aquesta gent utilitza el que jo en dic l'argument de la insuficiència, esgrimit pels advocats, per la insuficiència, és a dir, pràcticament tots els portaveus de l'oposició que avui han intervengut, és a dir, aquells que diuen que no basten, que les DOT són insuficients, però que són incapaços de fer plantejaments alternatius, d'aportar res, només serveixen, només són capaços de fer una crítica negativa, però són incapaços de fer qualque aportació en positiu. Per favor, em diguin quin és el seu model, quin és, el de protecció costanera de 600, de 700 metres, de 2 quilòmetres, quin és el seu model?, el del creixement d'un 1%, d'un 0'5, d'un 7, d'un 3, un creixement zero? Quin és el seu model? M'ho diguin. Què volen, desclassificar tot el territori?, o volen...?, quin és el seu punt? Facin qualque aportació.

Mirin, jo els dic seriosament, de veres, en positiu: facin propostes, presentin propostes al Govern, em facilitin la meva feina; jo ho estic desitjant, tinguin la seguretat que des del Partit Popular, des del Govern, estam desitjant, feim feina; és més, no només hi feim feina, necessitam que un document com les Directrius d'Ordenació del Territori hagi estat treballat, hagi estat esmenat, hagi estat consensuat al màxim nivell possible, quantitativament i qualitativament, i aquesta és l'oferta que jo avui, a 24 hores d'acabar les esmenes parcials, els reiter, perquè ja els ho he dit en altres ocasions i ho he ofert, efectivament, com qualcú ha dit aquí, al grup majoritari de l'oposició, sense voler fer de menys a ningú, però al grup majoritari de l'oposició, i aquesta és una realitat, aquesta és una realitat.

Hi ha hagut un altre grup de crítiques, i em permetin una nova llicència, una nova llicència parlamentària, de les que jo en dic crítiques imaginatives; hi han posat molta imaginació. Evidentment són fruit de la imaginació de qualque intèrpret solista de les Directrius. I per què dic solista?, perquè només ells ho han entès així: s'han dedicat a interpretar el que diuen les Directrius, n'han fet unes versions, unes versions jo crec que molt legítimes però que, en qualsevol cas, només les entenen, només les feien ells. Jo crec que estic perfectament legítimat com a membre d'aquest govern per demanar, o més encara, per exigir, que determinats nivells de responsabilitat, d'implicació, de representativitat pública, i crec que tots els diputats la tenen, jo almanco els la reconec, a més de llegir les Directrius facin un esforç de comprendre-les, d'entendre-les. Jo crec que, en qualsevol cas, i donat que entenc que a vegades els textos d'ordenació territorial, els textos urbanístics, són durs, difícils d'entendre, i que també és vera, també és vera, pot ser que qualque vegada la redacció que haguem fet nosaltres d'aquest text de les Directrius a vegades no sigui la més clara o la més adequada, jo sí que els vull demanar que facin aquest esforç i que de qualque manera també em pos a la seva disposició absoluta i total perquè, si hi ha interpretacions que puguin ser equívokes, anem entre tots a tractar d'aclarir-les. En qualsevol cas, no juguem a aquest joc de les interpretacions més o manco imaginatives, més o manco gracioses, de les Directrius, i que serveixin per fer crítica.

Una altra crítica que s'ha reiterat i que està bastant estesa, ha estat la referència a la inconcreció, -avui també n'hem tornat a parlar- la falta de compromís de les Directrius d'Ordenació del Territori, i jo crec que aquí també, una vegada més, com ha estat durant el transcurs de la seva exposició, hi ha hagut una absoluta preponderància dels criteris polítics davant els criteris tècnics, a l'hora d'analitzar la realitat de les Directrius d'Ordenació del Territori, i a mi m'agradaria que quedàs molt clar que crec que aquests criteris polítics són molt legítims, estam aquí, en el Parlament, però crec que també en el tema de les Directrius d'Ordenació del Territori, per la seva importància, pel futur que representen a la nostra comunitat, crec que val la pena en aquest cas també fer un esforç i no utilitzar només, només, criteris polítics. I jo crec que també és falsa, aquesta crítica, per un doble motiu; per una banda, perquè hi ha tota una sèrie de mesures molt concretes, tangibles, fàcilment mesurables dins les Directrius d'Ordenació del Territori: les àrees de protecció territorial de la costa de 500 metres, la no permissivitat de nous nuclis aïllats, uns percentatges de creixement molt clars sobre el sòl urbanitzable a la nostra comunitat, tot un seguit de desclassificacions, també, que hi ha i, per tant, hi ha tota una sèrie de mesures molt importants, que record que una de les crítiques més importants, més dures, que va tenir l'avanç de les Directrius d'Ordenació del Territori precisament era la que venia donada per la seva pròpia virtualitat, per ser unes directrius i per ser, de qualche manera, genèriques, generals. Jo crec que hi ha hagut -i a mi m'agradaria que m'ho reconeguessin, però vostès faran el que vulguin- un esforç de concreció a les Directrius d'Ordenació del Territori molt important.

Per una altra banda, i això és un tema que està absolutament dins el text, dins la norma de les Directrius d'Ordenació del Territori, jo crec que a ningú no escapa que les pròpies Directrius incorporen uns compromisos de fiscalització d'aquestes mesures i de les seves conseqüències, que faran fàcilment dimensionable l'aplicació, les conseqüències que s'han de derivar d'aquestes directrius. Jo crec que unes anàlisis que forçosament, des del Govern, s'hauran de realitzar sobre l'abast de les Directrius cada tres anys, uns índex de sostenibilitat que, efectivament, es mantenen dins les Directrius per fer-ne el seguiment, són tot un seguit de mesures que el que pretenen, precisament, és això: fer aquest seguiment a les Directrius d'Ordenació del Territori.

Una altra crítica que avui -no sé si és perquè s'ho han pensat més bé i ja només hi han fet menció de passada- s'havia plantejat a les Directrius però que també s'ha plantejat, és l'incompliment del contingut mínim d'aquestes directrius d'acord amb la Llei d'ordenació del territori, de la llei bàsica per a l'ordenació del territori a la nostra comunitat. Jo crec que, en qualsevol cas, no fa falta anar al contingut de l'article 11 de la Llei d'ordenació del territori per adonar-se'n del fet que, pràcticament -no la majoria- totes, totes les prescripcions de l'article 11 de la LOT es compleixen a l'hora de donar llum a la proposta de Directrius d'Ordenació del Territori, i en qualsevol cas i en aquest sentit, a més de dir això vull recordar que la Llei 8/87, d'1 d'abril, la LOT, és una llei que en aquests moments té 12 anys, que enmig d'aquesta llei d'ordenació del territori ha passat molt de temps, han passat moltes coses i que aquella previsió, aquella, diria jo, excessivament optimista previsió de vuit mesos que es feia perquè sortissin aquestes directrius, ha quedat absolutament sobrepassada, però també pels esdeveniments: per una llei d'espais naturals de l'any 91, per unes transferències als consells insulars en matèria d'ordenació..., en matèria d'urbanisme, perdó, no d'ordenació del territori, que és important, i per una lògica adaptació a les circumstàncies actuals i al transcurs del temps.

Una altra crítica que també s'ha repetit, i jo aprofit per contestar a tots vostès, perquè crec que tots els presents i el president, sobretot, m'agrairan aquest estalvi de temps parlamentari, ha estat que no hi ha hagut, dins la versió actual, un consens social important, un consens..., jo diria que social, només, perquè en el polític ho hem intentat i no hem pogut però, vaja, ho continuarem intentant i continu oferint aquest consens polític, important. Jo crec que parlar de versions respecte a les Directrius, respecte a una llei, és una falta de rigor parlamentari important, inexcusable. Jo crec que hi ha una tècnica parlamentària i un procediment perfectament marcat per la Llei d'ordenació del territori per dur endavant aquestes directrius, un procés que s'ha seguit amb tot rigor i jo diria que amb tota exactitud. Per tant, jo crec que ha de quedar perfectament clar que el que no podem fer és anar a unes mecàniques de feina absolutament diabòliques, a unes mecàniques de feina que ens durien a discutir les esmenes de les esmenes de les esmenes de les esmenes, és a dir, que arribaria un moment que evidentment hauríem de donar joc a tots els interlocutors, que en tenim, que ens han fet al•legacions per poder tenir la seva opinió respecte al text final. Bé, jo crec que estaríem, al final, sostraint a aquest parlament la seva vertadera funció, que és l'elaboració de lleis, és a dir, jo és que, sincerament, o no entenc molt bé la mecànica parlamentària, la qual cosa és possible, donat el poc temps que duc dins aquest parlament o dins aquest govern, o és que, si no, mirin, jo no entenc la seva manera de fer feina, però jo crec que no queda més remei que donar compliment als processos que existeixen i, en un moment donat, evidentment, s'ha de fer una proposta que és el que ha fet el Govern, i hem esperat -això sí que els ho vull dir- el màxim temps possible, hem donat peu perquè hi hagués el màxim consens possible, hem discutit tantes vegades com ha fet falta però, mirin, senyors, això que es converteix en un moment donat en una crítica, jo crec que al mateix temps també és una mostra de la voluntat de consens que ha aconseguit el Govern, o que ha demostrat, almanco, no hem aconseguit, almanco ho hem demostrat.

En fi, jo crec que, a nivell de consulta, com els he dit abans, d'aquestes directrius, ha estat, és el més important d'un document legislatiu d'aquestes característiques: dues exposicions públiques, tres mesos d'exposició pública, aportacions directes de més de 150 ajuntaments, institucions, entitats, col•lectius, i l'aportació, la feina, el treball de més de 140 professionals de la nostra comunitat.

Hi ha una tercera crítica que també s'ha passat per sobre, que jo crec que no és molt rigorosa, no és molt seriosa, que és que no hi ha una documentació que acompanyi les Directrius que permeti avaluar de veres les seves determinacions. Jo crec que hem de parlar clarament, i això és un tema del qual tantes vegades hem parlat, de les Directrius com unes normes no urbanístiques sinó com a normes d'ordenació del territori i que, per tant, de qualche manera el que han de fer és informar amb la seva filosofia totes les normes urbanístiques que surtin després.

I he de parlar una vegada més, reiterar una vegada més com ja he fet tantes vegades en aquest parlament, que, efectivament, per a l'elaboració de les Directrius no hem emprat uns criteris subjectius, no hem fet unes llistes com les que vostès, senyors de l'oposició, estan tan acostumats a fer. No, mirin, el que hem fet ha estat fixar uns criteris objectius, molt clars, i tractar d'aplicar-los. Nosaltres no hem anat a mirar a qui perjudicàvem en un moment donat, sinó que el que hem fet ha estat fixar uns criteris objectius molt clars per dur endavant la nostra proposta de model territorial.

Em creguin si els dic que fer aquesta exposició de les Directrius donant resposta només a les crítiques que vostès ens han plantejat, és una feina ingrata, dura, és plantejar en negatiu un debat que a mi m'agradaria que fos en positiu, però, la veritat, aquestes crítiques, aquesta falta de coherència moltes vegades a l'hora de plantejar una crítica racional i positiva, obliguen a això. Mirin, que els partits de l'oposició que, en un moment donat, es varen sumar..., jo no sé fins a quin punt, fins i tot, varen patrocinar una manifestació a favor del fet que hi hagués unes DOT, resulta que ara dins el Parlament, quan arriba el moment, s'oposen al fet que les discutim, jo, sincerament, no ho entenc. Quin és el problema?, que les ha presentat el PP?, aquest és l'únic problema que tenen, les Directrius?, no les volen ni discutir? Varen ser vostès, que es varen manifestar, que varen donar suport a una manifestació per canviar el model. On som, en aquests moments?

Jo encara no he sentit cap opinió de veres, avui, seriosa, sobre les Directrius respecte a temes que ja els he assenyalat. Què pensen dels 500 metres? Volen més creixement?, volen menys creixement? Volen urbanitzacions aïllades? Quina és la seva postura?, perquè jo no ho sé. Diuen que no hi ha consens, diuen que no hi ha consens. És que es pot estudiar res, cap consens, quan la seva postura és la del rebuig total a les Directrius?, quan ni tan sols volen entrar a discutir-les? És que pensen que això és una postura constructiva? Pensen que això condueix a alguna cosa? Mirin, aquí hi ha hagut algú que ha parlat de nervis dins el Partit Popular fent esment a enquestes i a la proximitat d'eleccions. Mirin, jo crec que precisament aquestes postures dogmàtiques, que ni tan sols hi volen entrar, són les que a vostès els passaran factura i que, una vegada més, posaran de relleu que l'única opció seriosa que es presenta avui aquí és la del Partit Popular.

No era urgent que hi hagués unes Directrius d'Ordenació del Territori? No eren vostès, que les demanaven? Jo no entenc, sincerament, senyors de l'oposició, què feim ara. Jo em pensava que aquestes directrius havien provocat que hi hagués una manifestació i ara resulta que no les volen. No ho entenc, sincerament.

Com es pot atacar la falta de consens sobre les Directrius?, confrontar-ho posant-ho davant una crítica de retard?, que han sortit massa tard?, quan saben perfectament que aquesta falta de consens el que faria, o cercar el consens el que faria seria precisament cercar més temps. Com poden demanar, al mateix temps, els ajuntaments del Partit Socialista una nova exposició pública de les Directrius i, al mateix temps, fer via amb el tràmit?, treure-les perquè si no resulta que estam avisant els nostres amics promotors perquè prenguin mesures i hem de fer molta de via; com s'entén, això?, com s'explica? Jo, sincerament, jo no sé com es pot dir al mateix temps una cosa i l'altra.

Volen, de veres, senyors de l'oposició, que aquestes directrius, que aquesta comunitat tengui unes directrius, que surtin les DOT?, o el que volen de veres és poder continuar queixant-se del fet que no hi ha ordenació del territori, que la política del Govern en ordenació del territori no existeix i que en aquests moments no s'està ordenant i protegint el territori? Jo crec que alguna vegada aquestes valoracions, jo diria que políticament legítimes però que evidentment no aconduïxen absolutament a res, a vegades s'estan imposant al veritable fons de l'assumpte.

En qualsevol cas, i per acabar, perquè pens que no és bo només argumentar davant la seva crítica, crec que les Directrius es mereixen que sigui positiu, que defensi i que demostrï que el Partit Popular, el Govern, que el conseller sí que creu en les Directrius d'Ordenació del Territori, sí crec en positiu en aquest document substancial, que ho serà per al futur de la nostra terra, de la nostra comunitat, del nostre sistema actual. Jo crec de veres, senyors de l'oposició, que amb la seva aportació, si volen, aquestes directrius seran l'element que farà possible la permanència del benestar que hi ha en aquests moments dins la nostra comunitat.

Em deixin, idò, que entri dins els aspectes que jo consider positius, els aspectes de fons de les Directrius d'Ordenació del Territori. Mirin, les Directrius... -avui parl molt, disculpin- les Directrius es basen en dos principis bàsics pel que toca al territori. Per una banda, l'aprofitament i la rehabilitació del territori que ja està ocupat, i els parlaré de grans principis genèrics, no vull entrar en temes concrets de les Directrius perquè crec que aquest no és el debat. Per tant, jo crec que és molt important que en aquests moments siguem capaços d'anar a un millor aprofitament i a una rehabilitació del territori que està ocupat, però respecte a aquesta altra part del nostre territori que encara no ha estat impactat pels processos urbanitzadors, el que hem de fer, el que posam des de les Directrius, són uns criteris absolutament restrictius, uns criteris absolutament proteccionistes, que són els que nosaltres pensam que en aquests moments, tal com està la nostra situació dins la nostra comunitat, amb un model econòmic absolutament madur, és el que fa falta. I pensar reduir les Directrius d'Ordenació del Territori a simples mesures desclassificatòries, les desclassificacions, aquesta paraula màgica que pareix que qualcú quan la sent es posa content i agafa alegria i agafa força i pareix que, si m'ho permeten, jo diria que perd un poc el coneixement davant una desclassificació, aquestes desclassificacions de 4.500 hectàrees, que és una estimació, una estimació que feim des del Govern, no deim que siguin xifres absolutament tancades, no és el més important que fan les Directrius. El més important que fan les Directrius, i això és el que a mi m'agradaria que realment s'adonassin, és garantir el futur, impedir que l'endemà de l'aprovació de les Directrius, qualsevol institució, qualsevol ajuntament, i jo som batle i ho dic des del màxim respecte a tots els ajuntaments de la nostra comunitat, es posin a classificar sòl de nou, continuïn augmentant el sòl a la nostra comunitat. Això és política de

futur, això és el que estam fent amb les Directrius d'Ordenació del Territori.

I jo crec que ningú, que ningú amb cert sentit comú, seny - que en deim aquí- pot dir, pot pensar que el camí que s'ha iniciat amb les Directrius d'Ordenació del Territori sigui un camí que té marxa enrere. No; estam en un camí que no té retorn, que hi haurà un abans i un després d'aquestes directrius, hi haurà una fita important amb l'aprovació d'aquestes directrius dins el Parlament, i és un camí que no serà fàcil, és una aposta arriscada i valenta, és una aposta que hi havia qui creia que el Partit Popular no seria capaç de fer i oferir a aquesta comunitat, als ciutadans d'aquesta terra, però aquí està i, a més, hi està amb mesures fortes, importants, arriscades: les àrees de protecció territorial, els nuclis aïllats, els percentatges de creixement, les àrees de creixement envoltant els nuclis urbans, les situacions que permeten reconversions territorial, l'assumpció de responsabilitats en temes de desclassificació, d'indemnitzacions... Jo crec que hi ha tot un seguit de mesures que realment són importants, profundes, i que de qualche manera demostren que l'aposta del Govern del Partit Popular, en definitiva, pel model territorial és una aposta clara, valenta, transparent, perfectament definida.

Jo no puc acabar aquesta exposició, aquesta defensa, sense fer una crida, com els deia abans, al sentit comú, al seny. Els vull demanar la seva col·laboració i oferesc la meva disponibilitat, la disponibilitat del Govern per al consens, per a l'ordenació de la nostra terra, per a l'ordenació territorial. Jo crec que és necessari, que és imprescindible que ens hi impliquem tots. Evidentment, els ciutadans en el nivell que vulguin, però a vostès, senyors diputats, a tots vostès de l'oposició del grup de govern, allò que els deman és que s'impliquin en les Directrius d'Ordenació de la nostra terra. Hi van coses massa importants perquè això no sigui així. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, Sr. Grosske té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que en el torn obert pel Govern, incidental, correm el risc d'entrar en un debat absolutament estèril. A mi m'és difícil contrareplicar una rèplica inexistente, no inexistente per manca de longitud en el temps, sinó inexistente per entrar al fons de les crítiques, i jo crec que és necessari entrar al fons d'aquesta qüestió, perquè és massa fàcil quedar-se per qüestions de caràcter accidental. Per això nosaltres hem renunciat a fer això que vostè diu crítica política, i hem liquidat en tres segons que ens importava un pebre si això era el gir al centre o si era donar voltes sobre ell mateix el Partit Popular; ens importa un pebre perquè el que ens importa avui aquí és el territori de les Illes Balears, el futur de la nostra comunitat autònoma. Per tant, de crítica política, almanco pel que fa a aquest portaveu, res de res, crítica política en el sentit que vostè li vol donar.

Ni tan sols hem volgut entrar en totes aquelles nombrosíssimes, nombrosíssimes qüestions de caràcter puntual -errades, contradiccions, errors de plantejament, qüestions fonamentals de llevar competències als consells insulars- que contenen les DOT. Tot això que és pot arreglar amb esmenes parcials, ho hem deixat de banda, i els hem fet un bon favor, amb això, perquè mira que hi ha per parlar-ne una bona estona, perquè volem anar al nucli de la qüestió, i hem anat al nucli i hem fet crítiques i propostes de caràcter alternatiu i vostè no entra en absolut, el Govern, en la seva intervenció.

Sí hem volgut plantejar qüestions de mètode, qüestions democràtiques que ens semblen importants i que vostè tampoc no ha replicat o ho ha fet d'una manera absolutament inconsistent. Que aquestes DOT que avui es debaten no s'assemblin a les DOT anteriors vol dir que hi ha un dèficit democràtic en la participació, vol dir que les informacions públiques anteriors no han servit per a res, és que ni tan sols els redactors són les mateixos, no són els mateixos redactors, no han tengut els mateixos objectius, no han tengut la mateixa metodologia de feina, no són les mateixes DOT. Per tant, tot el procés anterior d'informacions públiques, al·legacions, etc., és paper banyat.

I no digui que una nova informació pública seria donar peu a l'especulació i als moviments d'acceleració dels processos urbanístics. S'ha de tenir molta barra per dir això des del Govern. Això s'arregla molt fàcilment amb una moratòria decent, la moratòria que vostès no varen voler fer, la moratòria que hagués impedit que coses que figuren ara mateix a les DOT efectivament afavoreixin -la que hi havia a les anteriors i la que hi ha en aquestes- afavoreixin moviment de caràcter especulatiu, perquè quan vostè contempla que determinades urbanitzacions no podran dur-se endavant si en el moment d'aprovar-se la llei no tenen segons quin tràmit administratiu i no hi ha una moratòria que impedeixi el moviment i el canvi de la situació, què està provocant?, està provocant que els promotors arribin a aquest sostre administratiu de tramitació de les seves promocions per, precisament, evitar les restriccions de les DOT, i això és el que vostès fan amb aquesta llei i el que vostès varen permetre amb una moratòria que no era una moratòria. Per tant, entre altres dèficits democràtics de participació, hi ha el dèficit d'afavorir moviments especulatius, i és un moviment premeditat que té el seu origen en la Llei de moratòria.

Després, quan es diu aquí que vostès han mentit reiteradament amb la informació als mitjans de comunicació i a l'opinió pública en general, idò això és molt fort; aquí s'han dit coses molt gruixades de vostès, els han dit mentiders, mentiders, i s'han citat un munt de mentides amb les quals vostès han intoxicat tota aquella gent que seu allà que representa els mitjans de comunicació. S'ha donat un llistat de mentides i vostè, evidentment, no té possibilitat de replicar perquè, en definitiva, és vera, són mentides, són mentides. I vostè va ara aquí i encara ens en conta una altra, que això ja és contumàcia i això ja és vici *a tope*, i vostè ens vol fer creure que onze anys de retard en les DOT es deuen al fet que ha interferit la Llei d'espais naturals i l'adaptació a no sé què. Home, no!, què diu? Vostès varen començar aquesta legislatura negant la possibilitat de fer unes directrius d'ordenació territorial. Tenien un conseller assegut allà que deia que les Directrius d'Ordenació Territorial no servien per a res, com demostrava l'experiència de Navarra i de no sé quina comunitat autònoma que les havia aprovat. Vostès no saben el que es pesquen, políticament parlant, van actuant en funció d'on bufa el vent i per això incorren en les contradiccions que incorren, però no han de dir encara més mentides per explicar les seves contradiccions.

Però anem al tema fonamental. Jo és que això del dèficit democràtic em preocupa però anem al tema fonamental. El Sr. Sampol em vol embullar quan diu que un portaveu ha dit que milloren les Directrius la situació actual. Ho he dit en un sentit absolutament retòric i he posat l'exemple del naufrag, que amb aquesta millora tanmateix es moria; per tant, tenia un sentit retòric. El tema que nosaltres hem dit és que això era la destrucció ordenada del territori de les Illes Balears, i si vostè vol alternatives, jo li plantej diverses alternatives, concretes, clares, políticament nítides; li dic: no més ocupació residencial del sòl rústic, aturem aquest procés, preservem el sòl rústic de les Illes Balears. Au!, primera alternativa. Es pot estar d'acord o es pot no estar d'acord, però és una alternativa clara, no més ocupació residencial del sòl rústic de les Illes Balears.

Segona qüestió, segona alternativa, no més destrucció de territori per incrementar l'oferta turística. L'oferta turística, que es reconverteixi, que millori la qualitat, la capacitat de generació de riquesa per a aquesta comunitat, però que no ho faci a costa de destruir més territori, perquè està sobredimensionada. És una alternativa, hi estigui d'acord o no, però és una alternativa que no té res a veure amb les Directrius d'ordenació territorial ni amb la llei general del turisme.

Tercer, aquestes DOT han d'entrar a regular el sòl urbà, no poden romandre al marge del sòl urbà, quan nosaltres hem vist, per exemple, en el tema del Pla general de Palma, que és un municipi particularment important de la nostra comunitat, com vostè sabrà, que les majors expectatives de creixement de població que preveu el Pla general de Palma es produeixen en sòl urbà. Com ens poden parlar, i a més centrar l'argumentació de les virtuts de les DOT, en temes de nombres de població?, que és un tema del qual he volgut defugir, per entrar en aquests temes de caràcter conceptual, i dir que el sòl urbà no va amb vostès. Això és una incongruència excessivament grossa.

Per tant, s'ha d'entrar en el sòl urbà, s'ha d'entrar en el sòl rústic, no s'ha d'incrementar la destrucció del territori per incrementar l'oferta turística.

Quart tema de caràcter conceptual, i hem de reformar els plans directors sectorials de l'època anterior, quan el Sr. Cañellas era el president de la comunitat autònoma. És a dir, com fan vostès un article, crec que és el 57, on consagren tota aquesta política anterior? Això és absolutament incongruent.

Tema de ports esportius. Naturalment que hem de revisar el Pla de ports esportius. L'altre dia a la Comissió Insular d'Urbanisme es veia una iniciativa de Felanitx per incrementar el nivell de protecció de Portocolom i un informe del Govern que deia que "nasti de nasti", que no. Bé, idò, quina política proteccionista és aquesta?, ni de litoral ni de res.

I el tema de les pedreres, que ara tenim mobilitzacions al Pla de Mallorca...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GROSSKE I FIAL:

Sí, acab de seguida, Sr. President.

...per noves explotacions que són absolutament lesives per al territori i que el Pla de pedreres permet?

O el tema del Pla de carreteres, que en realitat és un pla d'autopistes per a l'illa de Mallorca.

No he de revisar això? Això, *bendición artículo 57* i endavant? No, home, no.

Una alternativa és que hem de revisar els plans directors sectorials. Quarta alternativa.

I cinquena alternativa. Evidentment, aquesta protecció del litoral i aquesta prohibició de nous nuclis de població ha de ser efectiva, no ha de ser un formatge de Gruyère absolutament foradat d'excepcions i de possibilitats de fer, per exemple, nous nuclis de població, el major dels quals farà el propi Govern al Parc Bit, el major nou nucli de població vostès preveuen fer-lo i el contemplen com una excepció a la Llei.

I no hi entr, perquè em falta temps, en totes les excepcions, que, d'altra banda, ja s'han comentat al tema del litoral.

El tema és que si no s'agafgen totes aquestes alternatives que nosaltres proposam, si les Directrius queden així, efectivament, el tema és de fons, el tema és que jo reclam per a les generacions futures, per als meus fills, no per als d'aquí a tres o quatre generacions, per als meus fills, la possibilitat d'arribar a la meua edat i trobar unes Illes Balears reconeixedores, que se semblin en qualque cosa a les que jo he trobat i que, a més, funcionin des del punt de vista econòmic, i que tinguin qualitat de vida. Jo reclam això i vostès, amb les DOT, ho neguen. Aquesta és la qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Mixt, Sra. Munar, té vostè la paraula.

Demana si hi ha algú que s'entreté amb el micròfon, que el deixi tranquil i que deixi parlar qui fa ús de la paraula (...).

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Només faré ús de la paraula com a representant del Grup Mixt, sense divisió de temps.

Sr. Conseller, ha començat, crec, la seva intervenció molt bé. Ha dit que les Directrius d'ordenació territorial s'han de defensar per si mateixes, l'hi don tota la raó, hi estam plenament d'acord, el que passa és que si s'han de defensar per si mateixes, com ens explica que no tinguin el consens de ningú?, ni del PP, ni del PSOE, ni del PSM, ni d'Esquerra Unida, ni d'Els Verds, ni d'Unió Mallorquina, perquè si realment aprofundim en qui dóna suport a aquestes Directrius, crec que s'adonarà que hi tenen molt poc suport, per tant, ja començam malament.

I ha acabat dient que hi havia nervis i que això podria traïr l'oposició. Miri, els nervis només estan en el seu grup, els altres estam ben tranquils, només ens pot anar igual o millor, difícilment ens pot anar pitjor. Vostè sap que únicament a qui pot anar pitjor és a vostès, per això, els propis del seu grup s'oposen a moltes de les mesures que vostès prenen, perquè no veuen quin serà el resultat, i no ho tenen clar. Són vostès que tenen diputats que han estat presidents i que se'n van, que estan en contra d'unes determinades actuacions, són vostès qui han de canviar de president tres vegades en una legislatura, són vostès qui tenen batles que diuen en un moment determinat que passen del que aquí es faci perquè ells pensen continuar fent el mateix.

No som els altres partits polítics qui tenim aquest problema, són vostès.

Que el territori no ha estat protegit jo cerc que és un fet que tots podem, tan sols passejant-nos per Mallorca, veure. El nostre territori a la nostra illa no s'ha protegit, i el culpable que no s'hagi protegit és el Partit Popular, perquè? perquè hi ha governat setze anys, i ja sé que em dirà que jo també, durant uns anys, en vaig formar part, i ja he dit que sí, que en vaig formar part, i vaig protegir el màxim que vaig poder durant aquest temps, i prou disgusts que em va costar, però a part d'això, Sr. Conseller, vostè sap que no s'a protegit, i com que ho sap, ara volen presentar unes determinades mesures que no donen solució al problema, sinó que l'agreuaran, pel que després li diré.

Vostè ha dit també, i crec que és una contradicció important, que l'oposició no té un model propi i que els únics que en tenen són vostès, i que el seu model és aquest que ha presentat, però jo em pregunto: Quin model?, el de qui?, el del Partit Popular?, el del president actual?, el del Govern?, perquè, realment, quan un està en una situació de setze anys de govern, de dotze anys pendent d'unes Directrius, quan és el tercer president que hi ha al cap del Govern de la IV Legislatura, presentar-se amb unes Directrius que no tenen res a veure amb aquell programa amb què vostès mateixos es varen presentar, com s'atreveix a dir que vostès tenen un model?, és que els han il·luminat?

La gent aprova les lleis i les propostes amb què es presenta davant els ciutadans, no l'il·lumina l'esperit sant en un moment determinat i li diu: "Ara tenim un model diferent al que hem tengut durant tots aquests anys i amb el que ens vàrem presentar a les eleccions. Miri, el que vostès tenen és el Govern *Matas*, aquest és l'autèntic president del Govern, que està per aquí, i a qui, realment, don l'enhorabona, perquè la seva part la duu molt bé. Ho té tot per aconseguir-ho tot, té molts doblers per gastar en publicitat i per dir què bé que ho pot fer el Govern en matèria d'ordenació territorial, de turisme, de cultura, etc., només li fallen les persones, això sí, jo crec que ho deu passar fatal en veure els pocs resultats que treu amb tots els mitjans que hi posa.

Crec que al final hi faltaran els vots, i hi faltaran els vots perquè no es poden presentar amb un programa i fer just al contrari, perquè no pot dir un diputat blanc i l'altre, negre, i perquè aquesta situació s'arriba a detectar dins la societat, i això sempre acaba amb un partit dividit, separat, amb diferents sectors i famílies, del qual al final ningú no es fia i no el voten.

Fins avui no sabia per què, després de tants anys, baixen il·luminats i presenten unes Directrius d'ordenació territorial, però vet aquí que entre i entre, mentre he pogut escoltar el debat, me n'he assabentat, és perquè el que es volia era sorprendre l'oposició, i com que l'oposició va dir que no es presentaran les Directrius d'ordenació territorial, les han volgudes presentar. Ja en sabem el motiu.

L'autèntica motivació és sorprendre l'oposició i parlar de moltes coses, a veure si en el fons no es detecta el que realment passa en aquesta comunitat i en aquest Govern, és allò de *ahora vereis*, i perquè *ahora vereis*, se'ls ocorre presentar unes Directrius d'ordenació territorial, cosa poc important, només és el futur del nostre territori que ens jugam.

I quin és el rerafons de tot això? Que el Partit Popular fa aigua per tot, que no hi ha disciplina en la militància, que no hi ha disciplina dins el Grup Parlamentari, que hi ha molta divisió interna, que hi ha els *cañellistes*, els *vergeristes*, els *matistes*, la resta, de *soberistes*, per molt que vostès diguin que això és que hi ha divisió d'opinions.

bé, no hi ha una opció de govern, el que únicament funciona és el tema d'imatges, festes, cavalls, cavallistes, tot això queda molt maco, i enhorabona, però no hi ha liderat en el Govern, no hi ha liderat en el Partit Popular, els batles no volen continuar en el Partit Popular, uns se'n va a ca seva, d'altres van de número u un dia, després de número dos, i és clar, tot això fa que s'hagi de distreure l'atenció, i que s'hagi de distreure l'atenció amb qualche matèria, perquè, és clar, de què hem de parlar quan acabi la Legislatura? No poden dir que han aconseguit un Règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears, hauran de dir que no han aconseguit res, i és clar, això no ven. I tampoc no podran dir que tenim una nacionalitat a la qual s'ha reconegut que és històrica, perquè també els seus diputats van votar el contrari, per tant, per aquí tampoc no poden anar. Tampoc no podran dir que han augmentat la seva capacitat financera, perquè d'aquells 200.000 milions que cada anys se'n van, no n'hi han tornat ni un.

I com quedarà la declaració d'interès general de les línies aèries i marítimes entre les Illes? En no-res, continuarem volant en turbohèlices. I què quedarà d'aquella anunciada davallada d'impostos del Partit Popular? Res. Per no parlar de la Llei general turística, que a última hora, en el darrer moment, amb sectors que hi havien dit que sí, però que llavors no. En definitiva, davant tant desgavell, l'únic que poden fer és crear il·lusió de futur. Dir que a la llarga això no serà així, que les coses canviaran, que el nostre territori es protegirà, i que algú, gràcies a la publicitat, s'ho cregui.

Però després, mira per on, hi ha l'oposició. L'oposició sempre és impertinent i sempre treu les coses, i pregunta i no s'acaba de convèncer del que un li diu, i és clar, no entenen per què hi ha unes Directrius tan proteccionistes, com vostès diuen, però que, a l'hora, són plenes de prescripcions i plenes d'excepcions.

No s'entén per què es vol protegir tant i que a un lloc entre Sineu i Petra, on hi ha tres pedreres obertes, se n'hi vulguin obrir dues més, i el Pla de pedreres ho permet, i això és protegir? L'any 1999, amb unes Directrius proteccionistes, allà on hi ha tres pedreres, n'hi hem d'obrir dues més? Són petits exemples, en podríem posar el de Campos, (...) tres municipis que van en una clara contradicció amb el que vostès diuen.

En definitiva, el que nosaltres entenem és que ara parlen de Llei de turisme, de Directrius d'ordenació territorial, perquè tenen la maquinària i els doblers suficients per poder fer publicitat i perquè el ciutadà ingenu, n'hi ha pocs, cada dia n'hi ha menys, pugui creure's que realment vostès han fet un canvi important i substancial. La realitat és que no han fet cap canvi, que tenen un doble llenguatge, que, per una part, en els anuncis diuen que volen protegir però llavors, a aquells que han de fer el negoci amb les pedreres, els han dit el contrari, als promotors, els han dit el contrari, sinó com és que els senyors promotors i constructors han de sortir a dir que les Directrius estan molt bé?, si estiguessin bé, no les trobarien bé, perquè que una persona que viu simplement de construir estigui d'acord amb la protecció, com a mínim, ha de reconèixer que és molt sospitos.

En definitiva, vostè diu que l'oposició no té un model. L'oposició té un model. El té claríssim i molt definit.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Era el model que el Consell de Mallorca havia aprovat, un pla territorial diferent de les Directrius que vostè marca, molt més proteccionista, sense excepcions, i no s'entén per què en un moment determinat no tan sols no es vol aquest model, sinó que es vol llevar competències als consells, no fos cosa que el dia de demà no fossin del mateix color, i endemés, a les pròpies Directrius, el que s'hi ha fet és castigar els mallorquins perquè siguem els darrers a poder fer el nostre propi model, hem de començar per Eivissa i per Menorca, els darrers, els de Mallorca.

En definitiva, massa contradiccions perquè el ciutadà d'aquesta terra pugui creure's que a partir d'ara el Partit Popular vol protegir.

Jo crec, Sr. Conseller, que això no és així i que no hi ha hagut tal protecció, i m'alegr que el Sr. Verger l'autoritzi que em pugui pegar, perquè es veu que tenia ordres en contra d'això. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Socialista, Sr. Triay, té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Demanen unes Directrius durant anys i, quan les duen a terme, no les volen. M'ha semblat sentir la veu d'aquell empresari de ramaderia, *el ganadero*, com diuen en castellà, la gent ha pagat l'entrada per veure l'espectacle taurí i xiulen quan surt el bou, perquè és mans, perquè té les banyes rompudes, i l'empresari diu: "Ja ho veus, han pagat l'entrada i ara no volen veure els bous". M'ha semblat el mateix.

Efectivament, fa dotze anys, dotze anys...

(*Se sent que algú diu: "Al corral"*).

...Al corral, això és el que deim a les Directrius, que les duiguin al corral i que treguin el *sobrero*, perquè aquestes no es poden torejar.

Que n'han fetes unes? Sí, però no són bones. Fa setze anys que les esperam, i al final les hi han dutes molt malament.

I quin és el model? L'altra pregunta, és una pregunta que ha de contestar el Govern. Quin és el model? El model és el que diuen les Directrius, que només actuen sobre una part del sòl urbanitzable, per tant, només poden reduir una part petita d'aquestes astronòmiques xifres de capacitat que tenen els planejaments actuals? És aquest el model del Govern, del Partit Popular o el model és el dels anuncis? I en aquest cas, a nou de cada deu solars vacants no es podrà edificar en deu anys? A nou de cada deu solars vacants, a solars que estan disponibles en sòl urbà no es podrà edificar en deu anys? És aquest el model, el dels anuncis? O el model és el del Pla hidrològic? Creixement zero, creixement estacional zero, perquè no hi ha més aigua, no n'hi ha més, ho diu el Pla hidrològic del Govern.

I jo què sé quin és el model del Partit Popular?, el saben, ells? No el saben, ells fan campanyes de publicitat, fan calendaris, operacions d'imatge, i per què han de tenir un model, i no el tenen? Perquè jo, ja em dirà, li he demanat reiteradament què passa amb el sostre de població, li he mostrat la publicitat, i què hem sentit? Silenci, silenci total, ni contestació ni menció, res, i parlen de coherència, de coherència. Miri, en coherència, fa molt poc temps que el representant del Govern deia, és una altra cita diferent de l'anterior: "Vostès hauran d'explicar com ho farien jurídicament i econòmicament, perquè està per veure si és possible desclassificar sòls urbans, està per veure què pot costar això, està per veure què pot costar econòmicament, que vostè plantegi la possibilitat d'expropiar drets i expectatives per part de particulars", el Govern ho deia.

I un altre senyor que en aquest moment és director general d'això, d'Ordenació del Territori, diu que el sòl urbà també compta, que el sòl urbà també es desclassifica, ell mateix, en aquesta cambra, com a diputat, deia: "Com actuaria en sòl urbà i urbanitzable amb pla parcial aprovat?", m'ho deia a mi, "com actuaria? És viable jurídicament, és viable econòmicament. Digui com actuaria. D'on treurà els recursos, a quins terminis", Sr. Conseller, digui-ho, digui-ho, perquè, totes aquestes preguntes, ara és vostè qui ha de contestar-les, o ha de dir que ens ha enganat, home!, és una mica racista, però com a xinesos, ens ha enganat com a xinesos amb tota aquesta campanya publicitària que hem pagat entre tots els ciutadans, amb totes aquestes manifestacions a Atenes, aquí i a Madrid del president Matas, amb totes les seves mentides, mentides i mentides, surti aquí i digui-ho, que les Directrius duran aquest sostre de població, que vostè farà l'esmena, que la hi posaran, i que, per tant, nou de cada deu solars a Mallorca no seran edificables en deu anys, digui-ho, perquè nosaltres volem saber què és realment el que contenen aquestes Directrius i el seu model.

Perquè, efectivament, aquestes Directrius són molt diferents de les de l'any passat, i es clar, té vostè molta raó, han canviat substancialment, i per això jo li tir en cara que en haver-les canviades substancialment, vostè, fotografia, llibre, a tot color -això és una fotocòpia en blanc i negre- digui que convidava tota la societat i les institucions de les Illes a sumar-se a aquest projecte, que això exigia un alt grau de consens social i polític, i que deia que això és un compromís en què havia de participar tota la societat, idè, si l'ha canviat substancialment, si això és radicalment distint del que hi havia fa un any, com és que això ja no val?, i quin és el consens que vostè ha demanat? No sé si ha aconseguit ni tan sols el consens dins el seu propi grup parlamentari ni dins el seu partit, perquè els altres, què han fet? Ha citat un portaveu del Grup Parlamentari Socialista el dia anterior a l'aprovació pel Consell de Govern de les Directrius, no li han mostrat ni un paper, "hola, hola, com va? Molt bé", i ja està, això és el consens, li hem ofert el consens, i quan ha dut un document per poder discutir i poder intervenir sobre aquest document? Qui únicament ha participat en el consens són els batles del Partit Popular, aquests sí que hi han participat, han fet cua en el despatx del director general, han explicat que aquesta finca té molt d'interès, aquesta no, ells saben què passa, i el conseller els ha dit: "Si això hi entra, això també hi ha d'entrar", i han fet les excepcions, i han fet allò dels quatre anys, dels vuit anys, sense pla parcial, amb pla parcial, tota aquesta casuística que es per iniciats però que, realment, és transparent, no hi ha més que interessos concrets en cada un d'aquests casos, i aquesta és la situació d'aquestes Directrius.

Si troben que amb això és possible votar-hi favorablement, si troben que amb això es pot qualificar de politització l'actitud dels grups d'oposició, que defensen aquí precisament això, transparència, coneixement del que passa, coherència per part del Govern, i és clar, això és la despolitització, la despolitització és això que els deia: Si això d'aquest senyor hi va, allò meu també hi ha d'anar, idè bé, hi aniran tots dos, i tots dos hi són dins les Directrius. Això està despolititzat, tot allò altre és politització.

I ha parlat, sí, ha parlat de mecanismes de fiscalització parlamentària, el Sr. Ramis, i sap què passa amb això? Que la Llei d'ordenació territorial, de l'any 87, la vam fer aquí, deia que cada dos anys el Govern hi duria una memòria per poder fer el seguiment parlamentari de l'aplicació de les DOT, i ara, saben què diuen les DOT? que serà cada tres anys, la primera vegada, al tercer any, i després cada quatre anys, per tant, han millorat substancialment els mecanismes de no fiscalització parlamentària, els han rebaixat, com han rebaixat la LEN, com han rebaixat tantes coses amb aquesta proposta de Directrius, les quals mereixen tornar *al corral*, que vagin *al corral* per manso, per tenir les banyes avariades, per falta de pes i de contingut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens ha dit el conseller que aquestes Directrius són una oferta del nou model territorial del Partit Popular, i li hem de dir que ja el coneixíem, que no hi ha dut res nou aquí, és el mateix model territorial que el Partit Popular ha vengut implantant durant aquests setze anys, créixer urbanitzant, aquest és el model.

Què passarà després de les DOT? Que creixerem urbanitzant, ocupant més territori.

Diu: "I a aquesta oferta del model que tenim, què ha ofert l'oposició?", què els hem ofert? Quasi res, quasi res, per començar, unes al·legacions, les quals, aquests que ofereixen tant de consens, ni s'han dignat a contestar, ni s'han dignat a contestar, unes al·legacions que ens hem molestat a treballar exhaustivament, i quasi res, 77 urbanitzacions aturades a Mallorca, a veure, digui-me'n alguna que aturin vostès, no m'ha contestat, quina urbanització en tramitació a la zona litoral, al litoral de Mallorca, aturen les DOT?, a veure, faci un esforç, giri's cap a darrera, a veure si algú en coneix cap i surti aquí digui-la. Quasi res, no els hem ofert res! 77 urbanitzacions a Mallorca no són res.

Ha tornat a sortir aquí a oferir consens. Miri, jo, d'entrada, vull dir-li que, per fer foto, no importa em cridi, no m'han cridat, supòs que sabien que jo no vaig d'aquestes xaranges.

U, condicions, u, contesti les al·legacions, però com que ja és tard, obviïn aquesta condició. Dos, deixi fer el Consell de Mallorca i ara mateix li retirem l'esmena a la totalitat; pugui aquí i doni'm la seva paraula, la paraula de president, que deixaran culminar al Consell General de Mallorca la desclassificació d'aquestes 77 urbanitzacions, que les reclassificarem com a sòl rústic, i ara mateix, després, en qüestió d'ordre, retirarem aquesta esmena a la totalitat. Miri si és fàcil el consens.

Bé, però anem a aquest model. diu que han presentat un model rigorós, proteccionista, valent, decidit. Son Ferrandell, Aucanada, es Pujol, sa Talaiola, els Canons, 23 urbanitzacions a Campos, amb un camp de polo, una modalitat nova, Ciutadella, hem de continuar? És aquest el nou model del Partit Popular?

Miri, ni rigorós, falsejat, ni proteccionista, més permissiu, ni valent, covard, ni decidit, amb la boca petita parlarà de totes aquestes qüestions.

Crèiem, els de l'oposició, que els del Partit Popular no serien capaços de presentar aquestes Directrius d'ordenació del territori. Què es pensaven, que no les presentaríem? Bé, el que crèiem era que eren incapaços de presentar les DOT dels anuncis, vostès són incapaços de presentar-les, bé, ni vostès ni ningú, allò dels anuncis no ho reivindic, no sigui cosa que llavors vagin pels pobles i diguin: "Vagin alerta amb aquest, que us llevarà la feina", vostè sap que ho fan, la política que fan, però del que sí que els crèiem capaços era de presentar les DOT que han presentat, aquestes sí, aquestes són dins la seva línia.

I ens diu que ens pot exigir, a l'oposició, ens pot exigir, que presentem una alternativa. Vostè, aquí, ens ha de venir a exigir? Perdoni, Sr. Ramis, però vostè no està legitimat per exigir res de ningú en matèria de protecció del territori; en primer lloc, per tradició, perquè si no hi ha model, és culpa seva, i si tenim el model saturat, és culpa seva, per tant, la seva tradició els impedeix exigir res a l'oposició en matèria d'ordenació del territori.

No estan legitimats per exigir-nos res perquè han enganat la gent, perquè diàriament, amb aquests anuncis, enganen la gent, i per cert, per cert, ara m'han passat una nota, que hi ha una entitat de Mallorca que ja els ha denunciat als tribunals per publicitat enganyosa, no sé si vostè ja en té constància, si en té constància, ho pot comentar.

I tercer, no està legitimat per exigir res, per impedir al Consell de Mallorca que protegeixi.

Per aquests tres motius, perdoni, però no li toler que me demani o que m'exigeixi res.

I després, amb una mostra de modèstia, que el caracteritza, s'ha ofert a explicar-nos les DOT. Sincerament, després d'un més, diàriament, en el plenari, sentir-li contestar preguntes, i després de la seva rèplica, permeti'm que li digui que qui no les entén és vostè.

Perquè aquí, ja li ho ha dit el Sr. Triay, és impossible rebaixar aquest sostre de població més de dos milions sense actuar dins sòl urbà. Expliqui quin article de les DOT diu que el Govern actuarà sobre el sòl urbà o que obliga els ajuntaments a revisar el sòl urbà, digui-ho i jo li demanaré disculpes, però crec que vostè no entén el que ha signat, el que ha signat en el *Butlletí Oficial*.

Llavors aquí hi ha un concepte molt recurrent des de ls files de la dreta, que és que nosaltres, l'oposició, actua amb criteris polítics, ells, amb criteris tècnics. M'he recordat d'un conseller que seia per allà que transfugava d'un altre partit, que ens deia: "Jo no som polític, jo som un tècnic", jo no sé si vostè també és un tècnic, no és un polític.

Tècnicament, permeten urbanitzar. Nosaltres, políticament, demanam protecció, i ells, tècnicament urbanitzen.

I el que ja és el *súmmum* és que vulgui aparèixer centrat perquè des de l'oposició li critiquin insuficiències, i des de la dreta o l'extrema dreta li diguin que avancen massa. Perdoni, en tot cas la dreta i l'extrema dreta deuen estar dins ca seva, perquè no hi ha ningú a la dreta del Partit Popular, encara.

El bessó de la qüestió, però: vostè ara té la darrera oportunitat per explicar els anuncis. Aquesta campanya publicitària, que du dotzenes i dotzenes de milions de pessetes, la primera fase record que ja varen ser més de 25 milions de pessetes, devem dur més de 100 milions de pessetes destinats a publicitar aquestes Directrius d'Ordenació del Territori, aquí li han fet unes acusacions gravíssimes que vostè ha d'explicar. Vostè ha d'explicar com poden limitar a un 1.678.000 el sostre de població d'aquí a 10 anys, si avui ja estan construïts. Vostè ho ha d'intentar explicar, a això. Vostè ens ha d'explicar com poden rebaixar més de 2 milions de persones la capacitat de població sense tocar el rústic i l'urbà. Quins criteris objectius són aquests? Perquè ells fan criteris objectius, el Consell de Mallorca fa uns criteris subjectius. Fan uns criteris objectius, que llavors via excepcions fan el llistat de les urbanitzacions permeses. Aquests són els seus criteris objectius.

Mirin, volen consens? Retirin les DOT; naturalment aprovin unes mesures cautelars que ens donin un temps fins passat l'estiu a poder redactar unes bones mesures proteccionistes, i parlarem i ens asseurem tot el temps que faci falta. Però jo ja li dic que això no ho faran, perquè hi ha massa negocis que depenen que les Directrius d'Ordenació del Territori entrin en vigor abans de les eleccions. Massa negocis, Sr. Ramis, depenen d'aquesta carrera desenfrenada d'aquí a les eleccions. Ara hi ha una cosa que està per damunt els vots encara, són els negocis amb l'especulació del territori, i vostès els donen cobertura amb aquesta llei. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió incidental té la paraula el conseller de Medi Ambient, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Evidentment dins una primera exposició genèrica que havia fet no havia volgut, perquè així m'ho havia proposat, entrar a crítiques concretes que vostès m'havien plantejat. Obviament, sense voler fer un repàs de tot el que han dit - crec que és del tot impossible, crec que no és tampoc en aquest cas ni la meua funció ni el meu objectiu - crec que sí que és important seguir un poc el que vostès han anat dient respecte de les Directrius d'Ordenació del Territori. I seguint aquest ordre, dir al Sr. Grosske que ell començava la rèplica dient que no havia fet crítica política de les Directrius d'Ordenació de Territori, que havia intentat fugir d'aquesta crítica política, només que havia iniciat dient que hi havia un dèficit democràtic i una falta d'honestedat mpolítica, vull entendre, perquè si no, hauria de pensar una altra cosa - dins les Directrius d'Ordenació del Territori. Bé, idò que baixi el Bon Jesús i que ho vegi, i em digui si això no és crítica política, Sr. Grosske. Miri, jo no sé quan diu que hi ha dèficit democràtic, podem discrepar en moltes coses, però hi ha un fet fonamental, un fet objectiu: aquestes directrius, que avui hem duit al Parlament, són el fruit de tota una elaboració, d'anys de feina que ha estat esmenada en moltes d'ocasions, en la qual han participat institucions, administracions, professionals de tota índole, i que jo li puc garantir que fins al darrer moment hem escoltat tot aquell que ha volgut fer aportacions. No només als nostres batles i no només a segons quines determinades associacions. Li puc garantir que hi ha hagut també grups, col·lectius ecologistes, que fora del període d'esmenes s'han assegut amb nosaltres, ens han fet les seves aportacions, ens han fet les seves reflexions, i també els hem escoltat. A vegades el dèficit democràtic no està dins el document, sinó en qui de qualque manera el posa de relleu, o l'intenta posar de relleu, que no té efectivament les mecàniques democràtiques suficientment assumides, Sr. Grosske.

I quant al tema de si hem dit mentides, si som mentiders, o si falta honestedat a l'hora de presentar les Directrius, jo li diré que jo no vull entrar dins aquesta dialèctica, que em pareix absolutament absurda. M'agradaria ser capaç d'analitzar les Directrius i quina ha estat la campanya informativa que les ha envoltades, que hem duit endavant precisament perquè tengués un ressò, tengués un coneixement d'aquest document el més ample possible. I jo, sincerament, que un senyor que està donant suport a altres institucions allà on realment han demostrat que són els camps, els reis de la publicitat maniquea, la publicitat manipulada, *unos buenos, que urbanizan nada, que son muy buenos; unos malos, que urbanizan todo*; Sr. Grosske, no està legitimat per demanar-me que nosaltres tenguem honestedat a l'hora de fer la presentació d'aquestes Directrius, que n'hem tenguda, i molta, perquè cada vegada que hem fet un número o que hem fet una proposta, hem dit que fèiem estimacions, perquè les Directrius s'han fet en base a uns criteris absolutament objectius. No hem fet llistes, no hem subjectivitzat les Directrius, i el que hem fet ha estat fer unes propostes molt concretes, i després estimar qui podríem afectar. Cada vegada hem parlat d'estimacions.

Jo crec que el tema dels plans directors sectorials, als quals vostè ha fet referència a la primera part de la seva exposició, i també a la segona, o és que no ho ha llegit bé, o no ha acabat de llegir les Directrius, o fa crítica imaginativa d'aquella a què he fet referència abans. Tots els plans territorials i també sectorials estan obligats els que han sortit a adaptar-se a les Directrius d'Ordenació del Territori, a les fórmules que es fixen a les Directrius d'Ordenació del Territori, a les prescripcions, al model que es fixa a les Directrius d'Ordenació del Territori. Aquí sí que podria discutir amb vostè si li agrada més o si li agrada menys aquest model, però el que és evident, és que els plans directors sectorials també s'hi hauran d'adaptar, i per tant crec que efectivament això és una bona mostra d'allò que deïem crítica imaginativa a les Directrius d'Ordenació del Territori.

Vostè ha dit també que les DOT no aturaven el creixement a la nostra comunitat, que no hi havia cap mesura que aturàs el creixement a la nostra comunitat, sí que de qualque manera milloraven la situació actual, si bé, com efectivament després ha hagut d'explicitar al Sr. Sampol, que pareixia que l'havia entès malament, era quasi simplement allargar la vida a aquell malalt terminal que tanmateix no tenia cap solució. Bé, jo li he de dir que es llegeixi les Directrius, veurà que hi ha uns sostres de creixement molt clars quant a sòl dins la nostra comunitat, uns sostres de creixement que faran precisament allò que els deia abans, que el que és en aquests moments important no són les desclassificacions que d'una manera immediata provocaran les Directrius d'Ordenació del Territori, o que després d'una manera posterior al cap d'uns mesos provocarà que els ajuntaments hauran d'adaptar els seu sostre de creixement al que diuen les Directrius. Això és una part, però no és la part important; la part important ve després, és la que evita que després, quan haguem fixat aquest territori allà on podem créixer, els ajuntaments, les institucions que en un moment donat tenen efectivament la competència en temes d'urbanisme, vagin i reclassifiquin nous sòls, evita precisament el creixement d'aquests nous sòls.

Clar, després, jo no sé si se li ha escapat, o l'ha traït el subconscient, ha parlat del sòl rústic, i ha parlat de la Llei de sòl rústic, aquella llei tan criticada, tan infamada per vostès, per tota l'oposició, i que va provocar que a l'any següent de la seva aparició descendissin -crec recordar, estic fent un exercici de memòria- un 67%, Sr. Grosske, un 67% les llicències que es varen demanar dins sòl rústic. Efectivament, això va ser la Llei de sòl rústic, i efectivament això va ser el model que hem proposat des del Partit Popular. Estic d'acord amb vostè que no té cap sentit enfocar les Directrius com una guerra de xifres, xifres virtuals, efectivament, que estan dins el planejament municipal, però veig que al final no em quedarà més remei que explicar-les, i entrar al tema de les xifres i dels sostres de població. En qualsevol cas crec que efectivament aquest no és el debat de les Directrius, però hi haurem d'entrar, i els garantesc que hi entraré també.

Parlava -i ho deia vostè, no ho deia jo- que aquest plantejament, la possibilitat de creixement que fa dins sòl rústic, en base a unes xifres absolutament teòriques, no sé d'on les han tretes, és la capacitat de creixement que hi ha en aquests moments, és una capacitat teòrica, que no es pot dur endavant. Jo estic absolutament d'acord amb vostè. No només és que estigui d'acord, és que, com li he dit abans, des de l'aparició de la Llei del sòl rústic, que és evident que a vostès no els agrada, el que hi va haver ha estat un descens molt important de les construccions dins el sòl rústic, i jo crec que aquest és una pràctica que dins la nostra comunitat és tradicional, molt assentada, i jo estic content que siguin precisament proposades com aquestes les que distingeixin, les que facin diferents el seu partit del meu. I miri, jo crec que efectivament dins dues quarterades, dins un sòl rústic comú que es faci un habitatge unifamiliar, jo som incapaç de dir, crec que és important que els ciutadans sàpiguen que allà sí que hi podran fer un habitatge unifamiliar, i que el Sr. Grosske i Esquerra Unida pensen el contrari. No sé si la resta de partits que estan amb vostè duent el govern del Consell Insular pensen el mateix o no. En tot cas, m'agradaria saber-ho.

Sr. Grosske, efectivament, fa vint anys el seu fill hagués hagut d'emigrar. D'aquí a vint anys probablement no haurà d'emigrar, Sr. Grosske. Efectivament, ja sé que no és exactament el que vostè ha dit. Li estic canviant les paraules, però és que això és així. I aquest cost d'aquest increment del nivell de vida, del benestar a la nostra comunitat és indubtable, des del Govern ho hem de reconèixer, ha tengut un cost. Ha estat un cost d'impacte dins el nostre territori, ha estat un cost que hem hagut d'assumir, i que en aquests moments i a través de les Directrius d'Ordenació del Territori estam dient "basta, volem canviar el model de creixement, volem anar canviant a poc a poc, sense traumes, el model territorial". Fa vint anys probablement el seu fill de quinze anys s'hagués vist obligat a emigrar, Sr. Grosske.

Han parlat diverses vegades, vostè i d'altres, de les mil excepcions que hi ha a les Directrius d'Ordenació del Territori. Crec que només hi ha hagut un portaveu -i no sé quin d'ells, sincerament- que ha fet esment d'algun d'ells. Jo li puc garantir absolutament que el model territorial que proposen les Directrius d'Ordenació del Territori no està en absolut desvirtuat per aquestes excepcions. Les excepcions en qualsevol cas són molt clares, són tres en el cas dels urbanitzables: el parc Bit, Ciutadella i Campos, no 23 urbanitzacions, com qualcú d'una manera reiterada intenta deixar caure, supòs que perquè els senyors de la premsa ho agafin, sinó una sola urbanització de Campos, i si en aquests moments el text -que ja ho he dit abans, a la primera part de la meva intervenció- es podia interpretar, amb aquesta crítica imaginativa a què feia referència, que efectivament podien caber 23 urbanitzacions a Campos, estiguin tranquils, tinguin la seguretat que aquesta no era la proposta del Govern, i que si fa falta esmenar tècnicament l'article en qüestió, no tinguin cap dubte, de la mateixa manera que feim una proposta honesta, i que és el nostre model, i que el defensarem, també si ens equívocam quan no proposam bé aquest model, també l'esmenarem. No tinguin cap tipus de reserva en aquest sentit.

Em deia el Sr. Balanzat quan ha començat que hi havia -no sé si ha estat per això que després no ha sortit a replicar- que les manifestacions dels ciutadans per dir "basta" a aquest model de creixement havien estat molt clares i molt taxatives. I jo dic que evidentment el Govern no ha actuat ni per una ni per deu manifestacions, però sí que també el Govern és sensible a les manifestacions dels ciutadans, i que de qualque manera aquestes directrius vénen a donar una resposta, que ja estava prevista abans de la manifestació, això també li he de dir clarament, a aquestes manifestacions i a aquestes peticions dels ciutadans. I ja li he dit abans, miri, jo crec que han de ser un poquet coherents. Si això és realment el que se'n demanava des de la ciutadania i tots vostès varen donar suport a aquesta manifestació per canviar el model territorial, almanco tenguin l'honestedat política d'entrar a discutir les DOT. No tractin de rebutjar-les, de dejectar-les totes des del principi; això és una pràctica democràtica? Això pensen que condueix enlloc, que és positiu? Jo no ho veig així, però en tot cas, evidentment cadascú, com deim en bon mallorquí, en farà sopes del seu pa.

També deia el Sr. Balanzat, i aquí jo no hi puc passar, que el medi rural està sent devastat, crec que ha dit, que no està suficientment protegit. Miri, si una cosa hem tengut ben present -i això li puc garantir- a l'hora de redactar les Directrius d'Ordenació del Territori, ha estat la de donar el tractament que es mereix per una altra banda el món rural, millorar el tractament que ha de tenir el món rural, perquè pensam francament que s'ho mereix, perquè és una activitat absolutament estratègica per al nostre territori i per a la nostra comunitat, i les mesures que hi ha al respecte són moltes, i endemés li puc dir que estam fent feina fins al darrer moment amb els representants del món rural, i no tenc capa reserva per dir-ho, només faltaria això! És a dir, si jo reconec que les Directrius són en aquest moment la millor proposta que podem fer des del Govern a la Comunitat per ordenar el seu territori, també he de reconèixer implícitament que ho són en aquest moment, i que són millorables, i que per tant val la pena que hi facem feina fins al darrer moment, i això és un poc el que feim.

És ver que des del Partit Popular estam preocupats, vostè ho ha dit, només és que vostè feia referència a qüestions merament electorals, o d'enquestes que han sortit aquests darrers dies. No, miri, estam preocupats també per l'ordenació del territori de la nostra comunitat, pel futur, no hi ha interessos distints, com el Sr. Sampol em deia, que defensam interessos particulars. Jo en aquest sentit demanaria un poquet d'exercici de responsabilitat. M'agradaria que quan qualcú vulgui tirar la pedra i amagar la mà, ho faci amb gallardia, ho faci amb valentia, i que parli, que parli clar, perquè si no, el que fa és hipocresia. Això és hipocresia política, i això és el que crec que no condueix absolutament a res. Nosaltres proposam un model, pensam que aquest model és discutible, però entrar dins aquestes mecàniques ens sembla realment barroer, ens pareix que no és manera.

Després em deia la Sra. Munar a veure quin model presentam -em sap greu, no hi és- en aquest moment de Directrius d'Ordenació del Territori. Bé, jo li diré que només en tenim un, que és el model del Partit Popular, i que és la nostra proposta, tot i que he de reconèixer que efectivament és una proposta que ha necessitat un procés d'elaboració important, de consens important, però li puc garantir que aquesta és la proposta, i que darrere aquesta proposta hi ha tot el Partit Popular.

Deia que no estam legitimats, degut a aquelles coses que ha reiterat i repetit tantes vegades la Sra. Munar, que el nostre president en aquest moment no es va presentar amb un programa electoral a les eleccions, i no sé què més. Miri, jo, que precisament que això vengui d'un grup que en aquest moment la legitimitat que té per tenir la presidència a una altra institució, l'única que té és la força de dos vots, realment em fa rialles. Qualsevol de les famílies que existeixen en aquest moment segons la Sra. Maria Antònia Munar, dins el Partit Popular, qualsevol té més suport social del que tenia en aquests moments Unió Mallorquina. Per tant, que per favor no em parlin de legitimitat. La legitimitat la donen els vots, no la dona una altra cosa. O sigui que, per tant, no s'assignin suports i representacions que no tenen. Home, jo entrar a la lluita aquesta, que estam negant a Mallorca la competència, la possibilitat de determinar el seu propi model, em pens que és entrar en uns temes que realment són escabrosos. Aquest joc d'aixecar barreres entre les illes, perquè amb els vots d'una illa s'està imposant el model territorial a altres illes, em sembla que és un mal camí, un camí absolutament no desitjat, i per tant no hi entraré. L'únic que deman és que aquesta mateixa reflexió, si s'ha de fer i s'ha de tenir en compte a l'hora d'elaborar unes Directrius d'Ordenació del Territori, també la tinguem en compte a l'hora de votar altres qüestions que efectivament també afecten altres illes, i són votades amb els vots de tots. M'agradaria que sempre fóssim capaços de mantenir el mateix criteri.

I evidentment dins tota aquesta diatriba d'arguments que res o quasi res tenen a veure amb les Directrius d'Ordenació del Territori, disciplina de partit, aquesta fixació que tenim a l'hora de discutir qualsevol document, de parlar de mecàniques internes dels altres partits, evidentment jo crec que no fa falta entrar-hi, i que l'important és parlar de les Directrius d'Ordenació del Territori, i per tant, permetin que ni tan sols en aquest tema hi entri.

Bé, jo no havia dit ni havia donat referències de qui era que es dedica, des d'una posició infantil, només havia dit això, a negar la realitat de les coses, que diu que això no és ver, que això no és una proposta que el Partit Popular farà. Jo no havia donat cap clau de qui podia ser aquest partit, però en qualsevol cas és evident que jo el no faria mai -em sap greu que la Sra. Munar no sigui aquí- seria pegar un al•lot, pegar un nin. I, com m'ha dit un bon amic meu, m'ha donat una frase que m'agradaria que la Sra. Maria Antònia Munar agafàs amb tot el meu afecte -gràcies, Joan, per aquesta frase-: Si jo pogués cada dia els vostres peus besaria, princesa. Em sap greu que no sigueu aquí.

(Remor de veus)

Continuant amb aquest intent de posar un poquet d'ordre -gràcies, Sr. President- dins les crítiques que ens han fet, deia el Sr. Triay que el Govern ha fet una proposta a cegues, de les Directrius d'Ordenació del Territori, sense saber les seves conseqüències, i sense saber exactament fins a on arribaríem. Jo crec que efectivament el Partit Socialista té una certa fixació en fer llistes, necessiten fer llistes, hem de saber exactament a qui ens estam -permetin-me l'expressió, però és molt gràfica-, a qui ens estam carregant i a qui estam salvant. Jo crec que precisament aquesta no és una bona política, jo crec que quan parlen d'elements positius o elements negatius de les DOT, i parlen de la insuficiència de les mesures de protecció, no deixa de ser curiosa la reflexió que vostès fan. Vostès al Consell Insular duen a terme cada vegada un joc, una escenificació més interessant. Realment cada vegada és menys interessant, perquè com que es repeteix, arriba un moment que perd interès. Els seus socis de pacte, normalment són els nacionalistes, parlen del sentit comú i de la impossibilitat de desclassificar un lloc o l'altre. Després deixen l'assumpte enlaire i no passa absolutament res. És a dir, vostès fan una proposta de cara a la galeria, i després no la poden dur endavant. Que ho expliqui? Jo crec que està claríssim: qualcú proposa protegir es Canons, i ho han de dur endavant, a qualsevol preu. No només això, implicam el Govern, i el Govern diu que paga el 50% d'aquesta protecció. Després resulta que això no pot ser, perquè aquí hi ha indemnitzacions i s'han de dur endavant, i els seus socis de govern, com els deia abans, els nacionalistes, no ho volen, i tot queda en res, queda en una proposta que ha anat damunt el diari, que s'ha exposat per tot, però que després no arriba a ser res. I per què passa això? Perquè no hi ha cap cohesió ni una, i endemés després els altres, els que s'hi oposaven, continuen insistint com si no hagués passat res, com si ells fossin esperits purs i no tenguessin res a veure a l'hora d'aturar qualsevol tipus de protecció dins el nostre territori.

Ara en ve una altra, de fa uns dies, es Pujols. Jo és que no sé com s'atreveixen a parlar-ne. Tornen a enviar als mitjans de comunicació una proposta: "No, no, no, el Consell Insular ha de protegir els Pujols, és ben necessari, ens ho hem de plantejar, això no pot ser, aquí ho hem de protegir i ho hem de dur endavant", vengà, diaris, tres dies. Després torna a sortir qualcú, diu que això no pot ser, que no podem anar endavant, i que aquesta protecció no és possible. Això és el model que vostès preconitzen?

Mirin, jo crec que aquí el que fa falta és realment posar-nos a fer feina, no posar-nos a fer grans pronunciaments. M'agradaria que vostès, des del Consell Insular, donassin un poquet més d'exemple de qualque cosa que es pogués dur endavant, que es pogués comparar ni que fos d'enfora amb les Directrius d'Ordenació del Territori.

Com és possible que se'm digui des del Partit Socialista, Sr. Triay, que no hem consultat els ajuntaments, que no hem consultat els consells insulars, que les entitats ciutadanes no han participat? Com és possible que vostè em digui això, si vostè sap perfectament que això és una mentida, és una fal•làcia, i que endemés s'ha consultat, i endemés vostè sap perfectament, perquè dins la tècnica del procés legislatiu el que no podem fer és a cada nivell d'exposició, a cada escaló que pujam dins el procés d'elaboració de les Directrius, és cada vegada anar a una nova consulta pública. Vostè ho sap, això; com és possible que em vengui amb aquests arguments que de qualque manera no condueixen absolutament a res.

Deia vostè que les Directrius són un bou manso, l'hem d'enviar als corrals una altra vegada. Jo em pens, Sr. Triay, que les Directrius són un bon bou, un Vitorino, que en diuen; i que el que falla no és el bou, són els toreros, que fallen, és tota la comparsa que hi ha a devora que no està a l'altura, Sr. Triay. No les saben torejar, les fan por, els fa por envestir, aprendre; i miri, jo ho tenc ben clar, jo l'únic que intent és precisament dur aquest bou a lloc. El que passa és que si vostès... Gràcies, Sr. President. El que passa és que si vostès no el volen torejar, ni manso ni no manso, el que passa és que quan no n'hi ha més, que no n'hi cerquin, deim en bon mallorquí.

Miri, Sr. Triay, entraré, entraré en el tema de la capacitat de població, també donaré satisfacció al Sr. Sampol. Com es redueix? Mirin, vostès saben, com deia el Sr. Grosske, coneixen perfectament que aquest creixement que preveu la planificació urbanística a cadascun d'aquests municipis és un creixement absolutament teòric, no és un creixement real. És que si aquest creixement que preveu la planificació que hi ha als nostres municipis fos ver, un creixement que se situa per damunt dels 4 milions de persones, és evident -jo crec que això és una cosa que qualsevol podrà entendre- que quan ens passejàssim pels carrers, pels pobles, per les places, per les ciutats, si en aquests moments estam d'acord que la nostra població real és aproximadament d'un milió i mig de persones, estam d'acord que pràcticament hauríem de trobar, perquè aquest creixement fos potencialment possible, un o dos de cada tres solars buits, dins urbà, perquè hauríem de poder créixer, això seria així, jo crec que això ho entén qualsevol. Si en aquest moment el que hi ha classificat és 1,5, si hem d'arribar fins a 4, això està claríssim que és així. Que els ha vist, vostè?, els ha vist aquests solars, un de cada dos buit, aquest creixement potencial que existeix?, l'han vist qualcú de vostès? Vostès realment creuen que això és així?

Per favor, siguem rigorosos i siguem seriosos. Les DOT, i ho repetesc una vegada més, repetesc mirant els senyors de la premsa, possibilitaran que el sostre poblacional de la nostra comunitat passi de més de 4 milions de persones a menys de 2 milions de persones. I això és la realitat, encara que a vostès els sàpiga greu que siguin les DOT les que capitalitzin aquesta baixada. Però això és la realitat de les coses, de totes maneres, ja els ho he dit abans, la discussió de les Directrius no és la discussió de les xifres, és la discussió dels conceptes.

Per acabar, bé, volia dir també que jo crec que m'agradaria, quan parlem de redimensionament de sòl urbà i posam exemples, com és el port de Ciutadella o Campos, si no estam d'acord amb una urbanització nova a Campos o amb el port de Ciutadella, ja ho he dit alguna vegada des d'aquí, però ho reiteraré tantes vegades com faci falta, m'agradaria que fossin valents i ho diguessin, fessin la nostra proposta concreta, al poble de Campos o al poble de Ciutadella, i que els diguéssim exactament què és el que volem i ens deixàssim de jugar a dos jocs.

Sr. Sampol, em deia que aquest projecte de llei no suposa cap millora de la situació anterior, més bé al contrari, suposa un retrocés de la situació anterior. Bé, ja ho sabia jo, a això, no feia cap falta que vostè m'ho digués, la postura del PSM en temes d'ordenació del territori sempre és la mateixa: no, després ja discutirem a què deim que no, però d'entrada no, negativisme, total i absolut, cap col·laboració ni una. Aquesta és la postura que vostès prenen sempre per principis. No és estrany que els vagi així com els va.

Miri, ni suposen cap retrocés respecte de la situació actual, i li puc dir, Sr. Sampol, que efectivament les Directrius d'Ordenació del Territori el que fan són unes propostes de futur que jo crec, i ho crec sincerament, és a dir, puc equivocar-me que a un, no a un curt termini, però a un mitjà i a un llarg termini suposaran un canvi substancial dins el model de creixement de la nostra comunitat, dins el model territorial que tenim dins aquesta comunitat nostra i que, per tant, jo sí que hi crec, hi crec fermament, i em remet, en qualsevol cas, al text de les mateixes directrius. Vostè pot pensar el que vulgui, però jo crec que la gent normal, la gent del carrer entén perfectament que la no construcció de nous nuclis aïllats, o que una àrea de protecció de 500 metres devora la costa, o que les desclassificacions dels sòls que estiguin dins aquests paràmetres de 500 metres, o que els nous percentatges de creixement de sòl classificat són mesures altament positives. Miri, vostè continuï dins el seu negativisme, continuï negant-ho tot, i veurem com acabarà i al final, com sempre, serà el ciutadà qui donarà o llevarà raons en aquests temes.

Tampoc no vull entrar amb vostè en el tema dels grans "farols" o si feim o no feim trampes, seria molt fàcil dir-li que vostè és un gran trampós, Sr. Sampol, perquè precisament diu aquestes coses davant mesures tan òbvies i tan evidents com aquestes, vostè es dedica a intentar argumentar que això, no només no és bo, sinó que suposa retrocés respecte de situacions anteriors. Miri, realment no deixa de ser curiós que damunt intenti argumentar d'aquesta manera els seus raonaments.

Jo no sé quan em demanen si les DOT efectivament permeten o no permeten dur endavant urbanitzacions que havien classificat o que havien afectat la moratòria del Consell Insular a través d'aquesta moratòria. Jo no sé si quan em parlen d'això, em parlen, com li he dit abans, del tema d'es Canons, que va quedar defora i ara resulta que, havent quedat defora de la moratòria del Consell Insular, es feia necessari fer una excepció perquè també quedàs fora de les Directrius d'Ordenació del Territori, si això fos ver, que no ho és, en qualsevol cas no faríem més que el que vostès no s'atreveren a fer, per tant, tenen cap legitimitat per dirigir-se a nosaltres en aquest sentit?, per favor, Sr. Sampol, siguin un poquet seriosos, siguin un poquet seriosos, per favor.

Vostè trobava, per acabar, gràcies que ens n'anem a Europa a cercar ajudes per dur endavant les Directrius d'Ordenació del Territori, sí, ho ha dit la primera vegada, efectivament, però jo fins ara no li he contestat. Jo crec que vostè pot trobar gràcies el que vulgui, el que és ben clar, el que és ben clar, és, Sr. Sampol, que de qualque manera quan nosaltres hem de dur endavant unes propostes, el que feim és anar a cercar finançament allà on faci falta. Ja li vaig dir una vegada des d'aquesta tribuna, això només es diu gestió, capacitat de gestió, ser capaços de gestionar un model territorial que indubtablement dins una societat madura, dins un model madur com és el nostre, això significarà doblers, significarà pessetes, haurem de dur endavant unes desclassificacions que tendran un cost econòmic important, i, per tant, no entenc que vostè posi en dubte la legitimitat per anar a cercar aquests doblers a un altre lloc, o és que no vol que duguem aquestes propostes endavant, Sr. Sampol? Digui-m'ho.

Per acabar, i ho he deixat pel final, perquè crec que és un tema que, com a batle, també m'afecta, quan parlen que reduïm el nivell futur de participació dels ajuntaments dins els planejaments urbanístics, la seva capacitat, la seva competència per dur endavant les seves propostes. Miri, jo crec que els ajuntaments tenen un marge suficientment ample per dir quan, com i on volen créixer dins el marc que els fixa les Directrius d'Ordenació del Territori, i dins aquest marc, que és el marc general per a tots, jo crec que els ajuntaments tenen aquesta competència que els correspon a ells en temes d'urbanisme. En qualsevol cas, el que els he de dir és que vostès no podem parlar ja de legitimitat per dur endavant això, perquè amb la moratòria que varen treure vostès en el seu moment, vaja un respecte que varen ser capaços de demostrar pels ajuntaments, ni consultes prèvies, ni absolutament res, una llista es va treure després, i després, usant termes taurins com feia el Sr. Triay, *a toro pasado* varen demanar després l'opinió dels ajuntaments, vaja respecte que tenen vostès per les institucions municipals.

(Remor de veus)

Mirin, acab, si em deixen acabaré, gràcies. Senyors de l'oposició, no siguin, en bon mallorquí, beneits, i ho dic en una expressió popular, en absolut vull que sigui gravosa, i m'agradaria que en quedàs constància, absolutament, no siguin beneits, encara estan en condicions avui de col•laborar en aquest projecte de futur de la nostra comunitat, d'ordenar el territori de la nostra comunitat, facin-ho, no deixin passar aquesta oportunitat, tantes vegades com faci falta, jo els reiteraré la proposta de col•laboració, de consens, del Partit Popular, del Govern del Partit Popular, no siguin beneits, aprofitin aquesta oportunitat.

Gràcies.

(Aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar la posició per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el seu portaveu Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument i des del mateix escó, per assenyalar que del debat que hem escoltat avui matí, tant per part de les intervencions dels grups de l'oposició, com per la defensa brillant del conseller d'aquest projecte de llei, no existeixen al nostre mode de veure arguments suficients que justifiquin la devolució d'aquest projecte de llei de Directrius d'Ordenació Territorial. Hi ha matisos, hi ha aspectes que naturalment durant la tramitació en ponència i en comissió podran ser millorats, però entenem que no hi ha, insistim, aquests arguments que justifiquin aquesta esmena, si no és la sensació d'impotència i de frustració que pot sentir en aquests moments l'oposició de veure com el Govern dur endavant un projecte tan bo i tan necessari per a aquesta comunitat com és el que avui hem discutit.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat, per favor, per favor. Acabat el debat, i atès que totes les esmenes sol•liciten la devolució del projecte de llei, procedim a la votació conjunta de totes.

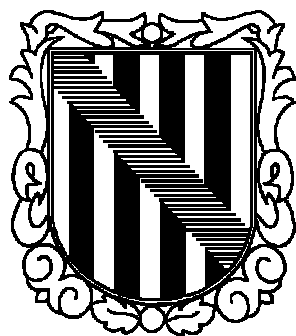
Senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes a la totalitat, de devolució del projecte de llei de Directrius d'Ordenació Territorial, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes a la totalitat i, per tant, continua la tramitació del projecte de llei de Directrius d'Ordenació Territorial.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. La sessió de l'horabaixa començarà a les cinc, i la Junta de Portaveus la farem en acabar el plenari d'avui capvespre.

**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma